

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2011. december

A Biblia Szövetség folyóirata

XXIII. évfolyam 4. szám

Ára: 350,- Ft

*„Az Ige testté lett,
és közöttünk lakozott.“*

(Jn 1,14)

BIBLIA SZÖVETSÉG

ÉBREDÉS ALAPÍTVÁNY

ORSZÁGOS BIBLIAISKOLA
ALAPÍTVÁNY

Hivatali idő:

Hétköznap: 9-16 óra között

Őszi, regionális konferencia a pasaréti templomban
Új BSZ tagok bemutatkozása (1), a kántor: Földvári Tibor (2), a szünetben (3-6)

„NEVEZD NEVÉT JÉZUSNAK”

Azok számára, akik ismerik az Ószövetséget, a Jézus születéséről szóló bibliai beszámoló egyértelmű bizonyítéka annak, hogy Isten nem rögtönöz, nem végez fél munkát, nála mindennek előre elrendelt ideje van. Jézus nem véletlenül született Augustus római császár uralkodása és az általa rendelt adóösszeírás idején. Az sem volt véletlen, hogy Dávid király nemzetségéhez tartozó családba érkezett, mint ahogy az sem, hogy a szülés előtt álló Máriának akkor kellett Betlehembe mennie. Azt, hogy mindezek már a világ teremtése előtt elrendezett és eldöntött események voltak, az is bizonyítja, hogy Isten Józsefnek előre tudomására hozta az anyjával a születendő kisgyermek nevét: „nevezd nevét Jézusnak”. Jóllehet, természetes joga a szülőknek, hogy gyermeküknek nevet adjanak, ez a szabadság Mária és József gyermekére nem volt érvényes. Az ő nevét Isten előre meghatározta. A betlehemi angyalok pedig „Úr Krisztusnak” nevezték Mária gyermekét, ami azt jelenti: Messiás – Felkent. Jézus testet öltésében tehát semmi sincs a véletlenre és emberi akaratra bízva. Mindez sokak számára elgondolkodtató tény lehet.

Az Isten által adott név Jézus származására is utal: arra, hogy ő az örökkevalóság dicsőségéből érkezett. Az ő életében teljesedik be majd mindaz, amit Isten előre kihirdetett Ézsaiás prófétán keresztül: „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk... és hívják nevét erős Istennek, örökkévalóság atyjának...” (Ézs 9,6). Isten a Jézus névvel azt akarta tudatosítani, hogy annak a gyermeknek az élete nem itt a földön veszi kezdetét, mint a többi gyermeké, hanem személyében az erős és örökkévaló Isten lépett be a földi, múlandó életbe. Tehát a betlehemi istállóba született gyermek Jézus örökkevaló, életének nincs kezdete és vége, nem rabja a múlandóságnak, ezért hiába ölik majd meg, a halál nem tarthatja őt fogva.

Az a körülmény, hogy Jézus nevét Isten adta, utal lényének titkára is,

hogy ti. ő maga Isten, azaz Isten „dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása” (Zsid 1,3).

Jézus önmagáról így tesz bizonyosságot: „aki engem látott, látta az Atyát” (Jn 14,9). Aki Jézus istenségét nem hiszi, vagy nem veszi komolyan, az nem hiszi csodáit sem. Az az ember Jézusban legtöbbször csak ügyes természetgyógyászt vagy tanítót lát, s ezért tartja Jézus csodáit, beleértve felátadását is, hihetetlen mesének és a józan észnek ellentmondó túlzásnak.

BÓDÁS JÁNOS: AZ IGE TESTTÉ LETT!

Csendben, szalmán, szelíd barmok
teste melegébe
köszöntött be a világnak
döntő eseménye.

Nem császárok parancsától,
zordon hadvezérek
csatáitól lesz boldogabb
a világtörténet,

hanem, hogy egy istállóban
AZ IGE TESTTÉ LETT!

Prófeciákat és népek
reményét betöltve
Isten megváltó szerelme
érkezett a Földre.

A Jézus név Szabadító jelentése utal földi létének céljára is, hogy ti. „ő fogja megszabadítani népét annak bűneiből” (Mt 1,21). Ő a Szabadító, rajta kívül nincs más. Isten ragaszkodik ahhoz, hogy József ezt a nevet adja a gyermeknek, hadd tudja meg minden ember, hogy benne Isten szabadítása érkezett a földre. Jézus az egyetlen, aki bűneink következményéből, a halál pusztításából meg tud szabadítani bennünket, azért mert ő: Isten.

Ha Jézusban nem Isten érkezett a földre megszabadítani minket, akkor minden embernél nyomorultabbak vagyunk és örökre elveszünk; akkor jobb lenne, ha meg sem születünk volna. Ebből is láthatjuk, hogy milyen fontos

körülmény az, hogy Mária és József gyermekének Isten adott nevet.

Jézus Krisztus neve tehát számunkra hatalmas ajándék! A világ valamennyi vallásának egyik jellegzetessége az, hogy emberek találták ki, és adtak isteneiknek nevet. Ma is azon a néven nevezik őket, ahogy azt vallásuk alapítói kitalálták. A mi szabadító Urunkat nem emberek nevezték el, hanem maga, Isten. Ezért drága számunkra Jézus Krisztus neve. Kegyelmes lehetőség az, hogy nevén szólíthatjuk őt, és nem ismeretlen istenhez könyörgünk. Biztosak lehetünk abban, hogy amikor kimondjuk ezt a drága nevet, ott áll mögötte az ő csodálatos lény! Nevére hajt egyszer majd mindenki térdet, mi pedig már életünkben segítségül hívhatjuk Jézust, és neve által megtartatunk. Isten azért hozta tudomásunkra Jézus nevét, mert azt akarta, hogy benne és általa dicsőítsük őt. Ezért is teremtett meg bennünket.

A dicsőítő szolgálatról manapság rengeteg szó esik. A vallásos tartalmú rockzene fülsiketítő zajában, követhetetlenül hadart szövegmondással, kézzel-lábbal hadonászva, óvodásokhoz hasonló módon, számtalanszor ismételt, bárgyú szövegkörnyezetben emlegetett Jézus név elválaszthatatlan ettől a dicsőítő formától. A szemlélő számára úgy tűnik, hogy ezek a dicsőítő koncertek és istentiszteleti szertartásba is beleszótt betétek nem egyebek, mint a fiatalok feltűnési vágytól fűtött, magamutogató produkciói. Talán éppen olyan fiataloké, akiknek nincs is köze Jézus Krisztushoz, a megszentelt élethez, vagy a Jézus követésével járó önmegtágadáshoz és keresztfelvételhez.

Jézus dicsőítésének lényege azonban valami egészen más. Az nem intézhető el hangos zenei produkcióval. Az istendicsőítés életformát jelent, az életvitel, a kapcsolatok, a hivatás komoly odaszánását. Jézus dicsőítése nem azonos a látványos rendezvényekkel, tömeges táncbemutatókkal és egyházi farsangokkal. Sokkal inkább dicsőíthetjük őt tiszta fiú-lány kapcsolatokkal, szent házassal, gyermekek keresztyén szellem-

ben való nevelésével, tisztességes munkavégzéssel, hűséges és megbízható gyülekezeti szolgálatokkal, megszentelt pénzügyekkel, a világi celebek botrányos életvitelével szemben felmutatott komoly keresztyén életpéldával.

Legyen az idei karácsonyi ünnepelésünk is kiváló alkalom arra, hogy Jézus Krisztus nevét dicsőítsük gyermekeink, unokáink körében, illetve gyülekezetünkben. Az ünnepben ne mi, vagy családjaink legyenek a főszereplők, hanem az, akire nézve parancsot kapott József: „nevezd nevét Jézusnak”! A karácsonynak így módon történő ünneplésével dicsőítse Istent a Biblia Szövetség tagsága is!

Dr. Sípós Ete Álmos / Tápiószele

MEGMUTATTA ISTENT

Az ember örök vágya, hogy lássa, megismerje Istent, hogy találkozzék vele. Fülöp tanítvány is ezt kérte Jézustól: „Mutasd meg nekünk az Atyát...” (Jn 14,8). Ez azonban lehetetlen, mert a bűnbe esett ember elveszítette erre való képességét, és Isten egyébként is lélek, aki nem látható.

De nem csak az ember vágya ez, Jézus szerint életkérdés, hogy megismerjük Istent, mert „az örök élet az, hogy megismerjenek téged, az egyetlen igazi Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust” (Jn 17,3). Istent megismerni azonban magunktól nem tudjuk. „Senki sem ismeri az Atyát, csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja kijelenteni.” (Mt 11,27). E kijelentés nélkül csak találgathat az ember, képzelődhet, és feltétlenül hamis istenképhez jut.

Ezért nagy örömhír az, ami a János evangéliuma elején olvasható: „Istent soha senki nem látta, az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt” (Jn 1,18). Mi így szoktuk meg: az egyszülött Fiú, de az evangélium legrégebbi kéziratában ilyen élesen áll: egyszülött Isten.

Ki az az egyszülött Isten, aki kijelentette nekünk Isten személyének titkát? Az 1. vers elmondja: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1). Ez az Ige a 17. vers szerint Jézus Krisztus.

Az 1. vers három fontos információt állít róla: Jézus a teremtett világot megelőzően már létezett, Istennel szoros kapcsolatban van, sőt lényét tekintve Istennel azonos, csak személyét illetően más.

Jézus léte tehát nem karácsonnyal, a tetetöltéssel kezdődik, még csak nem is a világ teremtésével, hanem ő öröktől fogva (és mindörökké) létezik. Mivel mindenek előtt volt, nem a teremtettséghez, hanem a Teremtőhöz tartozik. Mint személy vele szoros közösségben van (az Atya kebelén), sőt egyként Istennel.

(A 18. versnél élesebben aligha lehetne megfogalmazni a keresztyén kijelentés abszolút igényét.) Ezért egyedül ő tudja hitelesen elmondani, ki Isten.

Mi viszont ezt csak akkor értjük meg, ha velünk is azonossá válik: emberré lesz. Egyebek közt ezért vette magára

Jézus az ő örök isteni természete mellé a mi emberi természetünket is. Ő mint Isten erre képes volt. S örök isteni létébe beiktatta ezt a mintegy 30 évnyi kitérőt. Ő, „Aki Istennel egyenlő..., emberekhez hasonlóvá lett...” (Fil 2,6-7). (Ennek másik célja a megváltás volt.)

Kálvin szerint itt két dologról van szó: „Az első, hogy két természet úgy egyesült egy személyben, Krisztusban, hogy az egy és ugyanazon Krisztus igazán Isten és igazán ember. A második pedig, hogy a személy egysége nem akadályozza a két természetet, hogy megkülönböztetett maradjon, úgy, hogy istensége megtartja mindazt, ami sajátlagos rá nézve, és embersége különállóan megőrzi mindazt, ami ahhoz tartozik.”

Nem kell tehát képzelődnünk, hogy kicsoda Isten, mert Jézus ezt mondta: „aki engem lát, látja az Atyát” (Jn 14,9). Az Istent kereső illetve benne hívő embernek megnyílt az út az örökélethez: a bűnös ember megismerheti az egyetlen igazi Istent – az ember Jézus Krisztusban.

Ahhoz tehát, hogy örökéletünk legyen, Istent kell megismernünk. Őt viszont Jézusban ismerhetjük meg. Éppen ezért Jézus Krisztust kell egyre jobban megismernünk. Nemcsak a tanítását, hanem őt magát. Még pedig nem csupán kívülről, hanem úgy, hogy „lakjék Krisztus hit által a szívében” (Ef 3,17)! A Jézussal való lelki közösség, tanítványi együttélés, a vele való belső azonosulás, a neki való engedelmség segít el egyre teljesebb istenismeretre, s így a helyes istentiszteletre – hogy ti. egész életünk Istent dicsőségét szolgálja. Istent nem a szemünkkel tapasztaljuk, hanem a fülünkkel halljuk és a hitünkkel elfogadjuk a róla szóló kijelentést.

„Növekedjétek hát a kegyelemben, és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!” (2Pt 3,18).

Cseri Kálmán / Budapest

FÜLE LAJOS: ÉNEKELJETEK ISTENNEK, ÉNEKELJETEK!

Angyalkórus hangja csendül,
csillag fénye kel,
énekeljünk, és az Ég, Föld
velünk énekel.

Öltözzetek ünneplőbe,
népek, nemzetek!

Énekeljétek ISTENNEK,
énekeljétek!

Köztünk már a MENNY KIRÁLYA,
jászolágyba' most
úgy pihen, mint mag a földben,
mert alázatos.

Majd keserves földi útra
kel az Ég helyett...

Énekeljétek ISTENNEK,
énekeljétek!

Hogyha Ő el nem jön értünk,
s a kereszt alatt
meg nem állhat balga énünk,
bűnünk megmarad.

Ám levette vére rólunk
az ítéletet!

Énekeljétek ISTENNEK,
énekeljétek!

Készen már az égi hajlák:
mint FELTÁMADOTT
vár az Úr, hisz Nála van még
készített hely ott.

Aki hisz, mind Érte nyer itt
örök életet.

Énekeljétek ISTENNEK,
énekeljétek!

ÍGY KEZDŐDÖTT...

Tovább folytatjuk Egyetemes és egyedi címmel elkezdett sorozatunkat. Az Így kezdődött... cím alatt megjelenő bizonyítékok nem a megérkezésről szólnak, hanem inkább az elindulásról. Célunk, hogy olvasóinkkal együtt csodálkozhassunk rá Isten útjainak, eszközeinek kimeríthetetlen gazdagságára, és megláthassuk azt is, mennyire fontos, hogy azok, akik már megismerték őt, készek legyenek megtenni azt a keveset, ami másokat továbbsegíthet a megismerésben.

*

1945 koratavasán, amikor az oroszok már az egész Alföldet és a fél Dunántúlt elfoglalták, egy reggel lóval, szekérral, két hintóval nekivágtunk a nyugati határnak. Az ausztriai menekülésről élesen exponált képek maradtak meg emlékezetemben, bár még csak alig múltam hat éves. Onnan továbbtelepítettek minket a bajorországi Kaisheim városka melletti Neudorfba, ahonnan Wendingbe, egy szép kis bajor, középkori fallal kerített városba költöztünk. Nagyon szeretünk itt lakni, boldogan jártam a város központjában lévő iskolába, az apácákhoz. Nagyon szigorú katolikus nevelést kaptam. Minden nap kellett misére menni. Ott voltam elsőáldozó is. Bajorországban az nagy ünnep volt, az elsőáldozó kislány egy hétig járhatott fehér elsőáldozói ruhájában, és a szüleinek gratuláltak az utcán. Nem hogy fehér ruhám nem volt, hanem alig volt ruhám. Anyám valami talált rongyokból, anyagokból varrt nekem nyárra egy ujjatlan ruhát. 8 éves voltam, sovány is, az apácafőnök asszony mégis hazaküldött az ujjatlan ruhámban azzal, hogy „du bist unkeusch” („ledér vagy”). Bőgve mentem haza: „Ich bin unkeusch” – mondtam. Anyám nehezen tudta elnyomni a mosolyát, és azt kérdezte, hogy tudom-e, hogy mit jelent. Fogalmam sincs, de valami borzasztó lehet – válaszoltam. Mikor anyám megtudta, hogy az a baj, hogy a ruhám ujjatlan, bement az apáca főnökasszonyhoz, és elmondta, hogy menekültek vagyunk, s nemigen van ruhánk. De aztán mégis összeeszkábált nekem valami blúzfélt,

amit az ujjatlan, „ledér” ruha alá felvehettem. Első áldozásra persze csak fehér ruhában, fehér harisnyában és cipőben lehetett menni. A házunkkal szemben lakott egy nagyobb lány, aki egy hétre kölcsönadta az elsőáldozói ruháját, cipőjét. (Még a nevét is megjegyeztem: Marianne Fichernek hívták. Vele 40 évvel később egy németországi út alkalmával találkoztam.) A cipő nagyon nagy volt, papírral kellett kitömni az orrát, de én nagyon boldog voltam, és egy hétig úgy mászkáltam a városban, mint egy

országi egyéves tartózkodásra jelentkezhettem. A szüleim engem is bejelentettek, de szerencsére egy fél kilóval nehezebb voltam, mint az előírt soványság, így lemaradtam. Helyette kihelyeztek katolikus szociális nővérekhez Csobánkára. Itt nagyon szerettem lenni, bár eleinte honvágyam volt. Hová is? Hisz nem volt otthonunk. Biztosan a szüleim után. Itt fejeztem be a negyedik osztályt és itt béráltam. Eszembe jutott az első áldozásra kapott szentkép, és erős vágy élt bennem, hogy olyan bárány legyek, amelyik nagyon közel van Jézushoz. Eljött a bérálás napja. A tiszti (katolikus tisztelendő bácsi) azt mondta, hogy szombaton mindenki győnjön meg, és igyekezzen vasárnap délelőttig, a bérálásig semmiféle bűnt sem elkövetni, mert addig már nem lesz lehetőség a gyónásra, aki pedig bűnösen megy bérmálkozni, halálos bűnt követ el, amit Isten soha többé meg nem bocsát, hiába győnjük meg. Ha mégis bűnözünk, inkább álljunk ki a sorból, és ne bérmálkozzunk meg. És itt jön a böckenő – én inkább kegyelemnek nevezném. Mert bizony szombat este elkövettem egy bűnt, amiről tudtam, hogy az, és bizony nem volt már mód a gyónásra. Viszont ahhoz gyáva voltam, hogy a vasárnapi bérálásakor kiálljak a sorból akkor, amikor ott voltak a szüleim, a nagyanyám, a bátyám, a bérmaanyám. Rémes érzés volt, tudtam, hogy emiatt a pokolba jutok. Azt egy felnőtt ember, egy pap mondta, tehát biztosan igaz. Nagyon nyomott hangulatban voltam, még meg is kérdezték, hogy mi a baj, de senkinek sem mertem elmondani. Még egy ideig nagyon letört a dolog, de amikor az ember 10 éves és általában életvidám gyerek, nem sokáig törődik vele. Különben is még olyan messze van a halál...

1949 nyarán, Tahiban, egy ifjúsági evangélikációs konferencián én is megtértem, szemben az akkor már 19 éves bátyámmal, aki keményen ellenállt. Ott hallottam tudniillik, hogy nincs olyan bűn, amit ha megbán az ember, és bocsánatot kér, Isten meg ne bocsátana. Ez igazi evangélium volt a számomra,

LUKÁTSI VILMA: ÚJÉVI HANG

– Ne fuss előlem!
Utolérlek,
és akkor
háta mögül
támadásnak érzed
érintésemet.
– Nézz szembe velem!
Ne félj
nehéz ajándékaimtól,
kérj erőt és hitet,
úgy vedd el őket
Attól,
Aki kezében tartja
gyeplőjét
az ostoros Időnek!

kis menyasszony. Ha a szüleimmel mentem az utcán, idegenek odajöttek gratulálni. Ez volt a szokás. Kaptam egy nénitől egy szentképet, amin Jézus ül, mint pásztor a báránycsoporthoz. A néni azt mondta, hogy azt kívánja, hogy én olyan báránycsoporthoz legyek, aki közel áll Jézushoz. Ez a képecske később még szerepet játszott az életemben...

1947 őszén mi is hazajöttünk Magyarországra. A 4. osztályt négy helyen végeztem: Bajorországban kezdtem, Fehérváron folytattam, a budapesti Bartók Béla úti iskolába néhány hétig jártam, míg végül a Pilisben, Csobánkán, egy katolikus gyermekotthonban fejeztem be. Ez nagyon szép hely volt, és úgy kerültem oda, hogy olyan gyerekek, akiknek a szülei nehéz helyzetben voltak, külföldi, belgiumi, dániai, svéd-

aki abban a tudatban voltam, hogy én az üdvösségemet egyszer s mindenkorra eljártam a bérházomkor. Hiszen egy felnőtt, méghozzá egy pap mondta, hogy tudatos, meg nem gyónt bűnnel megbérházkozni megbocsáthatatlan, halálos bűn.

Vasárnap érkeztünk Tahiba hajón. Főleg nálam idősebb fiatalok voltak, gyerek csak egy-kettő. Tulajdonképpen

nemigen értettem semmit az egészből, csak annyit, hogy ha elmondom Jézusnak minden bűnemet, régít és újat, és igazán megbánom, ő megbocsátja. És ha imádságban behívom a szívembe, ő beköltözik oda. Ezt teljes szívvel elhittem, s így 1949. július 5-én, kedden este, amikor lefeküdtünk szénafekhelyünkre (ami engem a wimsbachi szénadíványra emlékeztetett), néhány keresetlen szóval

elmondtam Jézusnak a bűneimet, azt a régi „megbocsáthatatlant” is, és behívám őt a szívembe, majd elaludtam. Másnap nagy örömmel ébredtem, mint ha mázsás teher esett volna le rólam. Nem tudtam, hogy az a bizonyos megtérés örömmel jár, de így volt.

*Gyertyánffy Ágnes / Budapest
(részletek a Kicsi, furcsa életem
című visszaemlékezéséből)*

A TÖRVÉNYT BETÖLTÖTTE

„Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltsen.” (Mt 5,17)

Jézus Krisztus többször is tanított életének, szolgálatának céljáról. A hegyi beszéd nagy ívű gondolatai között a fenti ige világítja meg Krisztus jövetele jelentőségét. Tanítása az újdonság erejével hatott hallgatóira, és a sokaság álmélkodott azon, mert „úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók”.

Miként viszonyul Jézus és tanítása az ószövetségi törvényhez? Esetleg Jézus szokatlan gondolatai hatályon kívül helyezték a régi törvényt, és attól független, gyökerestől új tant és kegyességet léptettek életbe? Nyilván sokakban felmerült már ilyen, vagy ehhez hasonló kérdés, ezért kellett egyértelművé tennie: „Ne gondoljátok...” Ha pedig így gondoljátok, akkor rosszul vélekedtek. Ezzel Urunk tisztázta ahhoz a törvényhez való viszonyát, amire korának teológiája legfőbb tekintélyként hivatkozott. Kijelentése egyértelmű: nem azért jött, hogy eltörölje, hatályon kívül helyezze, semmissé tegye a törvényt, hanem hogy betöltsen, érvényre juttassa azt.

Mi most először azt vizsgáljuk meg közelebbről, mit is érthetett Jézus a törvény és a próféták betöltésén. Mit töltött be Krisztus?

Krisztus szavai a törvényre és a prófétákra vonatkoznak. Tudnunk kell, hogy az Ószövetség könyveit már abban az időben is három nagy csoportba sorolták. Az első csoport volt a TÓRA (a törvény vagy Mózes öt könyve), a második a PRÓFÉTÁK írásai, a harmadik pedig a SZENT IRATOK-nak

nevezett gyűjtemény. Ugyanakkor előfordult, hogy a teljes Ószövetségre csak az első vagy az első két csoport megnevezésével utaltak. Hasonló ez ahhoz, amikor Kálvin fő művét, annak teljes címe helyett röviden csak Institutio-nak nevezzük. Korának gyakorlata szerint járt el Urunk a hegyi beszéd megfogalmazásakor, és aszerint értették szavait kortársai is, vagyis a teljes Ószövetségre vonatkozóan. Szavainak értelme tehát nem egy vagy néhány parancsolatra vonatkozik, hanem mindarra, ami Mózes könyveiben, a próféták írásaiban és a Szent iratokban megíratott.

Figyelemre méltó Urunk határozottsága, amivel az Ószövetség érvényre jutását erősíti. Lehetetlennek tekintette ugyanis azt, hogy az Ószövetség egésze vagy bármely része ne teljesebben, ne jutna érvényre. Ez a mennyei törvény magasabb rendű, mint az eget-földet, az anyagi-fizikai világot fenntartó törvény. Jézus küldetése és szolgálata ezért sem jelentette az Ószövetség hatályon kívül helyezését.

Tanításának és szolgálatának gazdag ószövetségi összefüggés-rendszerét ebben az írásban nem elemezhetjük a teljesség igényével. Amire most lehetőségünk nyílik, az néhány fontos összefüggés kiemelésére korlátozódhat csak. De még ezt a rövid áttekintést is érdemes elvégeznünk. Az idézett igehely szerint azzal a céllal érkezett erre a földre, – hogy az Ószövetség lerombolt tekintélyét helyreállítsa, – mert elvállalta, hogy az ott megfogalmazott feladatot teljesítse, és az ígéretet betöltsen, – hogy a törvényt királyi uralkodásával érvényre juttassa.

Az alábbiakban ezeket a célokat vizsgálva mutatunk rá Jézus törvényt betöltő szolgálatának jelentőségére.

1. Azért jött Krisztus, hogy az ószövetségi íráskönyvet helyreállítsa

Amikor Krisztus a hegyi beszédben a törvény betöltéséről beszélt, akkor annak tanításbeli érvényesülését hangsúlyozta.

Az általa vázolt egyik gyakorlat, amikor valaki „a legkisebb parancsolatok közül akár csak egyet is eltöröl, és úgy tanítja az embereket...”. Olyan tanítás ez, amelyben Isten törvénye – a kifejezés teljes ószövetségi gazdagságát érve ezen – nem jut érvényre maradéktalanul. A tanítás tehát hiányos, az ószövetségi kijelentés valamely vonatkozását – akár a legkisebbet is – kihagyja, lényegtelennek, érvénytelennek tekinti. A legkisebb parancsolat elhagyása teszi jelentéktelenné, a legértéktelebbé az ilyen tanítást és a tanító személy szolgálatát.

A másik lehetőség szerint a tanító, az igehirdető az ószövetségi kijelentés egészét, a lényegtelennek tűnő parancsolatait is „megtartja, és úgy tanítja...” Ebben az esetben a legcsekélyebbnek tartott ószövetségi igazságok is érvényre jutnak. Urunk hitvallásunkat és tanításunkat értékelő fő szempontját látjuk itt: érvényre jut-e abban a törvény és a próféták ószövetségi tanításának teljessége? Amikor ez a teljesség megvalósul, a tanítást és a tanítót Krisztus nagyra értékeli, ezzel szemben a hiányosat (és annak hirdetőjét) a legkisebbnek nevezi.

A fő kérdés Krisztus szerint tehát az, hogy az ószövetségi törvény teljes egésze

szében, hiánytalanul, az utolsó szóig érvényre jut-e a tanításban, vagy sem. Az ő prófétai küldetése nem az, hogy bármit is elhagyjon a törvény és a próféták tanításaiból, hanem hogy annak egészét érvényre juttassa, és Isten teljes akaratát hirdesse. Ettől lett az ő személye a mennyei prófétai-ígéretetű ideál.

Néhány példával is bemutatnánk azt, ahogyan Urunk az Ószövetség beteljesüléséért küzdött.

Elsőként a helyi beszéd részletét idézzük, ahol Jézus a törvény teljes szigorát érvényesíti: „Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne ölj! Mert aki öl, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik atyjafiára, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette, aki pedig azt mondja atyjafiának: Ostoba! - méltó a főtörvényszéki eljárásra; aki pedig azt mondja: Bolond! - méltó a gyeheña tüzére” (Mt 5,21-22).

A törvény érvénytelenítése így hangozhatna: „Én pedig azt mondom nektek, hogy most már büntetlenül lehet embert ölni, egymás hitelét, jó hírnevét rontani.” E modern felfogás helyett azonban Urunk a törvény szavainak megerősített módon szerzett érvényt. Nem a felszínt, a látható cselekedetet teszi mérlegre a törvény, hanem a szív indulatát, állapotát. Jézus nem könnyítette meg, nem oldotta fel, nem tette elhordozhatóvá a törvényt, hanem kétségbejuttató mértékben terhelte rá hallgatóira, követőire annak szívig elható követelését.

Krisztus a hagyományokkal szemben is kiállt az ószövetségi írások elsőrendűsége mellett. A lelki-erkölcsi szabadság mai normái mellett el sem tudjuk képzelni azt a szigorú szabályrendszert, amit az egykori írástudó torajogászok az Ószövetség alapján kidolgoztak. Az emberi hagyományrendszert Isten törvénye mellé-fölé emelték, és annak külső megtartását szigorúan megkövetelték. A nyugalomnap emberi rendelkezéseit Urunk többször is átlépte, azért hogy Isten ezzel kapcsolatos akaratát érvényre jusson. Az emberi hagyomány szerint a gyógyítás munka. Amikor Jézus isteni hatalommal, isteni munkával gyógyítási csodát tett, azt vallásos kortársai a nyugalomnap megtörésének, Isten elleni bűnnek

tekintették. Jézus többszöri összeütközésbe került ezzel az emberi hagyománnyal azért, hogy Isten igazi akaratát jusson érvényre: nem az ember van a nyugalomnapért, hanem a nyugalomnap az emberért, és az Embernek Fia ura a nyugalomnapnak is!

A hegyi beszédben említett gonosztevők fő bűne az anómia. A 'nomosz' jelentése: törvény. Az 'a', fosztóképző, az 'anomia' tehát: nincs törvény, törvénytelenesség van. Az anomia cselekvői azok, akiket az Úr elutasít, bár az ő nevében prófétáltak, Jézusra hivatkozva tettek jeleket, és Jézust emlegetve űztek ördögöket. Életük, tanításuk viszont azt hirdette, hogy nincs törvény, nem érvényes az Ószövetség. Krisztus elhatárolódott az ilyen anomiatól, és nem vállalt közösséget az ilyen tanítókkal, mert prófétai szolgálatának lényege az Ószövetség – a törvény és a próféták – betöltése.

Folytathatnánk a példák sorát, de végül egyetlen felismerés fog egyre jobban megerősödni bennünk. Jézus tanításában nem újat hozott, hanem a törvény és a próféták eredeti, Isten szerinti értelmét juttatta érvényre, így teljesítve be azt. Tanításában nem eltörölte, átlépte, érvénytelenítette a törvényt, hanem betöltötte, igazi, mennyei értelmében hirdette meg azt.

2. Krisztus a törvény követelését beteljesítő közbenjáró

Nem csak Krisztus prófétai szolgálatát jellemezte az Ószövetség beteljesítése. Ugyanilyen hangsúlyos az, ahogyan engedelmes életével és áldozatával betöltötte a törvényt és az Ószövetségben adott messiási ígéreteket.

Soha nem sértette meg Isten törvényét, senki nem tudott rá bűnt bizonyítani. Nem saját bűne miatt sújtotta az ítélet, hanem mint a szövetség közbenjárója és mennyei főpap, népe bűneit viselte. Jézus Krisztus éppen a helyettes elégtételért lett emberré, keresztdozata az evangélium lényege lett. Meghalt helyettünk, a mi bűneinkért, mégpedig „az írások szerint”, ahogyan Isten az Ószövetség könyveiben erről kijelentést adott és ígéretet tett. Azért jött, hogy „szolgáljon, és adja életét váltságul sokakért.”

A törvény követelésének teljesítése az igazi örömhír. Jézus Krisztus halálával

magára vállalta Isten törvényének megromlott természetünk és bűneink miatt reánk váró halálos ítéletét és átkát. Isten törvényének ítéletes követelése beteljesült, a bűnért a halálos ítélet végrehajtatott, ezzel Krisztus mindazokról elfordította a törvény átkát, akik őbenne bíznak.

Ez Isten megmentő örömhírének lényege, amiben a testet öltött Krisztus titka áll előttünk.

Keresztelő János az utolsó ószövetségi rend szerint megszólaló próféta volt, aki így mutatta be Jézust: „Íme, az Isten báránya, aki hordozza a világ bűnét!” Ezzel Jézust az ószövetségi istentisztelet áldozati beszédmódját használva állítja elének. Jézus áldozati bárány, akit Isten rendelt, mégpedig mások bűnének elhordozására. Íme, megjelent, itt áll. Akiről az ószövetségi próféták jövendöltek, most itt van a kortársai között. Az Ószövetség üdvigéretei, messiási próféciai benne teljesedtek be, mint a mások bűnét hordozó Isten bárányában.

Amikor tanítványai felismerték Jézust, és megvallották, hogy ő a Krisztus, az élő Isten fia, „ettől fogva kezdte el Jézus Krisztus mondani tanítványainak, hogy Jeruzsálemben kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia”. Azonnal egyértelművé tette jövételének célját, áldozatának szükségességét.

Feltámadása után az összezavarodott emmausi tanítványok hitetlenségét az ószövetségi kijelentés figyelmen kívül hagyása miatt fedtte meg: „Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! Hát nem ezt kellett-e elszenevednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie? És Mózesztől meg valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szól.” Bolondsággá lesz az a keresztyénség, és balgák azok, akik nem veszik komolyan Jézus Krisztus szenvedésének, áldozatának ószövetségi háttérét. Amit Isten az Ószövetségben üdvösségünkről kijelentett, annak mindenképpen be kellett teljesednie. Krisztus csak azt teljesítette, amit megjövendöltek a próféták. Viszont váltságművével mindazt megszerezte, amit Isten üdvösségünk felől az Ószövetségben előre megígért.

Mivel Krisztus az ószövetségi törvény minden követelését és prófétai jóvendölését teljesítette, ezért „Nincs tehát most már semmiféle kárhozható ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak...” Urunk helyettes áldozatával lecsillapította Isten ítéletes haragját, kiengesztelte őt. Átvette és elhordozta kárhozatunkat, és megosztotta velünk saját mennyei dicsőségét. A tiszta és szent Isten a mi bűnünk szennyét magára vette, és megajándékozott mennyei tiszta ruhájával.

„Azért jöve, hogy éljünk,
Isten kedvébe essünk,
Érdeméből kegyelmet nyerjünk!”
(Ref. énekes könyv 318,5)

3. Krisztus a törvény követelését érvényre juttató király

Urunk nem csak prófétai és főpapi szolgálatával, de királyi uralkodásával is érvényre juttatja, betölti a törvényt. Szavai az Ószövetség beteljesülését összekötik az ég és a föld elmúlásával, azaz a törvény érvényes marad, az ígéretek pedig beteljesülnek az utolsó pontcskáig, s amíg ez meg nem valósul, addig nem érkezik el a végítélet. Krisztus mennyei uralkodását és a végső ítéletet is Isten ószövetségi kijelentése fogja meghatározni.

A hegyi beszéd záró gondolataiban Jézus a mennyei megérkezésünkről beszélt. Ki megy be a mennyek országá-

ba? Aki azt mondogatja: Uram, Uram, vagy, aki cselekszi a mennyei Atya akaratát, hallgatja Jézus beszédét, és cselekszi azokat?

Az utolsó ítélet ezért nem hordoz semmilyen meglepetést. Mindannak tökéletes megtartását számon fogja kérni Krisztus, ami az Ószövetségben megíratott, amit ő is hirdetett. A törvénytelenség cselekvőit el fogja utasítani, de akik a törvény ítélete miatt hozzá, a törvény betöltőjéhez menekülnek, benne bíznak, azokat meg fogja tartani. Így az ő törvény-betöltése lesz a te törvény-betöltéseddé is, ha ezt hívő szívvel elfogadod!

Cs. Nagy János / Budakalász

NEM ELÉG CSAK TUDNI RÓLA

Sokaknak van Jézusról valamiféle ismerete, de nem mindegy, hogy mi, és az sem, hogy ez a tudás kihat-e az életükre.

- Van, aki csak a karácsonyi kis Jézus(ká)ról hallott,
- van, aki a gyógyítóról, csodatevőről is.
- Más valaki imameghallgatást élt át, és attól kezdve ez az élmény minősíti számára az Úr Jézust.
- De sokan tudnak a bűnbocsátó, keresztre feszített Megváltóról, és az ő hitük szerint Krisztus ma is ott függ a Golgota fáján, és nincs igényük többre, mint az általa szerzett, így tőle kapható bűnbocsánatra.
- Számptalan hitben élő atyafi pedig legyökereszik a bűneinél, és miután már elnyerte a bűnbocsánatot, élete továbbra is a bűnnel való küszködésről szól. Ezzel ennek a kilátástalan harcnak a vesztesévé válik, és így reménytelen előtte a jövő és az Úrral való élő kapcsolat.
- Megint mások – bár már Isten gyermekei – szüntelen aggodalommal tekintenek a jövő felé, hogy Krisztus visszajövetele talán éppen rendezetlen állapotukban találja őket, és így elvesztik majd üdvösségüket.
- És nem kevés azoknak a száma, akik csendesnapokon, -heteken, konferenciákon, istentiszteleten és más igei alkalmakon dúskálnak a megismerhető

tudásban, de gyökeresen ez az ismeret sem változtatja meg életüket.

Jézusról tehát nem elegendő hallani, ismereteket szerezni, mert ő nem egy régen élt és meghalt bibliai hős, hanem ő az Élet, vagyis minden történelmi korban (így a mának is) élő Krisztusa.

PECZNYÍK PÁL: VAN SZEBB ÉLET!

Ember, ki futsz a földön át,
tapasztalhatsz égi csodát:
Alkotód mennyből földre jött,
eggyé tette, mi eltörött.
Honnan menned kellett régen,
újra kitarult az ÉDEN!
S ha bűneid szívből bánod,
oda beteheted lábod.
Mind: ki bűnét szívből bánja,
Jézus azt keblére várja!
Útja csodás ÉDEN helyett
egy sivár dombra vezetett,
s gúny zúdult Isten Fiára,
míg vonult a Golgotára.
Ott szent vérével áldozott,
Ő lett helyettünk átkozott!
Ki elhiszi: érte vérzett,
ÉDENBE az visszatérhet!
Bűntől szabadon, mint régen,
mert Jézus él a szívében.
És az új hont, mely rég várja,
megláthatja nemsokára.
Ott nincs múló, ott nincs véges,
csak öröklét, dicsőséges!

Elégtelen tudás az, amikor valaki Jézusról történeteket ismer, a „kánaáni” nyelvet perfekten beszél, vagy maga szabta keretek között Karácsonyt ünnepel, ha ez nem párosul Jézussal való személyes kapcsolattal. Földi életünknek ez a személyes kapcsolat ad értelmet és a lét határain túlmutató célt.

Krisztus a vele való életközösségre ígéjével meghívót nyújt át. Ha ez a meghívás bejut valakinek a fülén, áttör az értelem gátján, és eléri a szívét, akkor lehetetlen már közömbösen tovább mennie az addigi életúton. Hiszen őt az Alfa és Omega, a Kezdet és Vég, Uraknak Ura és Királyoknak Királya szólította és hívta. Ő a bűnös ember élete fölött az igazságosan kimondott isteni halálos ítéletet szenvedte el.

Ezért az, akit Jézus meghívása ezzel a ténnyel szembesíti, odaborul Krisztus színe elé, és magát megalázva igent mond a hívásra, majd boldogan hirdeti: Befogadtam Jézust! Később pedig már azt is tudja, hogy nem az a legnagyobb dolog, hogy ő befogadta Krisztust, hanem az, hogy amikor még mit sem tudott róla, Jézus már befogadta őt.

A Jézusról való tudást követi a vele való személyes kapcsolat:

- A Szentlélek általi világosság tölti be az addig sötétségben tapogatózó ember értelmét, és a Szentírás történeteiben, üzenetiben egyre felismerhetőbbé válik Jézus Krisztus személye.

– Fájóvá lesz számára minden engedetlenség és bűn, hazugságát, szeretetlen viselkedését, mások feletti ítélkezését stb. karambolként éli meg.

– Keresi mennyei Urának kedves, jó és tökéletes akaratát. Boldogság számára megérteni Jézus szavát és eligazítását.

Jézusról nem elég csak tudni, hanem a vele való személyes kapcsolatban fel lehet és kell ismerni a szolgálatra rendelt helyet a gyülekezeti közösségben, lelkiismeretesen és példamutatóan kell

végezni a lelki munkát, és ajándékként lehet élni a testvéri kapcsolatokkal.

Mindezek igazak a testi és lelki családra, a lakókörnyezetre, munkahelyre vagy a társadalomra, ahol a hívő ember Jézussal való személyes kapcsolata áldás forrása lesz.

A Krisztussal való közösségben minden anyagi dolog, cél, feladat és kapcsolat átértékelődik és átrendeződik. A régiék elmúlnak, és újjá lesz minden. Ez élethosszig tartó folyamat, amikor is már Urunk igéje és Szentleke által formálja

látásunkat, gondolatainkat, érzelmeinket, mindent egy fontos cél miatt: hogy kiábrázolódjon bennünk a Krisztus.

Közben gazdagon árasztja övéire kegyelmét és áldását, így válik lehetségessé majd mindaz, ami az embertől lehetetlen lenne. A kegyelem és áldás mellé társul az Úr vésője és kalapácsa is (események, emberek stb.), amivel formálja, alakítja, azaz szenteli övéi életét. De a véső és a kalapács irgalmas és szerető Urunk kezében van.

Benedek Csilla / Pécel

MEG KELLETT HALNIA

Földi munkássága során az Úr Jézus többször tanított földre jövetelének céljáról. Például azért jött, hogy megkeresse és megtartsa azt, ami elveszett (Lk 19,10). Másutt pedig így vall: „aki engem látott, látta az Atyát” (Jn 14,9). Megint másutt úgy beszél önmagáról, mint ajtóról, amin keresztül beléphetünk Isten közelségébe. De tanítja azt is, hogy ő az egyetlen út az örök életre. Küldetése azonban leginkább ebben a kijelentésében összegezhető: „...adja az ő életét váltságul sokakért” (Mt 20,28). Krisztus megváltói munkájának központi eseménye volt az ő váltságáldála.

Amikor Pál apostol emlékezteti a korinthusi gyülekezetet a közöttük való munkálkodására, így fogalmaz: „Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztetek, mint a Jézus Krisztusról, még pedig mint megfeszítettéről” (1Kor 2,2). Pál nem úgy szól Krisztusról, mint csodátévőről, nagy tanítóról, aki különleges képességekkel bírt. Úgy hirdette Krisztust, mint aki megfeszítettet. Miért? Mert Jézus Krisztus küldetése, egész megváltói munkája ebben csúcsosodik ki.

A mi Urunk földi életében, munkásságában semmi sem volt ötletszerű, vagy esetleges. Ő mindig az Atyára nézett, mindig az Atya akaratát cselekedte. Ott és akkor született meg, ahol és amikor az Atya azt elhatározta. Nyilvános szolgálata kezdetén egy próféciaát idézett, ami akkor, a hallgatók füle hallatára őbenne teljesedett be (Lk 4,21). Sőt, többször beszélt így: valahova „kell” mennem, valaminek „kell” velem törtenni. Ez a szent „kell” az Atyától elren-

delt út volt. Amikor testvérei arra biztatták, hogy menjen fel Jeruzsálembe, és növelje a népszerűségét a vezetők és a sokaság körében, akkor azt feleli „Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van” (Jn 7,6). Majd, amikor az Atyától elrendelt idő, az ő ideje elérkezett, akkor ment fel Jeruzsálembe. Jézus válasza hangsúlyos volt: nem testvéreinek a dolga tanácsolni, hogy mikor és hová menjen. Hatalmas szakadék volt közöttük, mivel az ő lépesei el voltak rendelve. Az ő ideje nem ugyanaz az idő volt, mint testvéreie.

Miért kell erről egyáltalán szót ejteni? Ha Isten idejét megkülönböztetjük saját időnkétől, akkor talán megértünk valamit Isten és az ember napjai között fennálló viszonyról. Ezt elsősorban azon a területen láthatjuk, amit mi döntésnek nevezünk. Számunkra az életidő tele van döntésekkel. Állandóan döntéseket hozunk, s tesszük ezt azért, hogy megbirkózzunk a változékonysággal, a tudatlansággal, a határozatlansággal és egyebekkel. Döntéseink esetén próbálkozások a korábban fontolóra nem vett problémák megoldására. Az idővel fennálló viszonyának természete következtében Isten döntései nem ilyenek. A Westminsteri Kiskaté a következő módon tanít ezekről a rendeletekről: „Isten rendeletei az ő saját akaratára és elhatározására szerinti örök szándékai, melyek által minden bekövetkezőt előre elrendelt saját dicsőségére”. Igaz ez Krisztus váltságáldálával kapcsolatban is. Isten nem improvizatív módon, a felmerülő probléma megoldási kísérleteként küld-

te el, majd adta halálra a Fiát. Minden előre el volt rendelve.

Hiszem, hogy nagy előrelépés lehetne lelki életünkben, ha ezt megérténénk. Isten nem azért hoz döntéseket, mert hirtelen szembesül egy problémával, amit nem látott előre. Ő már kezdetben látta a problémákat, és döntött is azok megoldásáról. Ő soha nincs meglepődve, soha nem veszíti el egyensúlyát. Azaz, nincs olyan probléma, ami összezavarná őt, vagy olyan munka, amit nem szándékozik befejezni. Ezért nyugodhatunk meg, és bízhatunk benne napjaink elrendelése dolgában is.

Az Újszövetség olvasása során rácsodálkozhatunk azon igeversek sokaságára, amik Jézus Krisztus életének előre meghatározott eseményeiről szólnak, aki Isten megszabott terve alapján született, élt és halt meg. Például a Gal 4,4-5-ben ezt olvassuk: „Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett, hogy a törvény alatt levőket megváltssa, hogy elnyerjük a fiúságot”. A Jel 13,8-ban Krisztus halála konkrétan ebben a vonatkozásban kerül szóba, amikor János ír a Bárányról, „aki megöletett e világ alapítása óta”. Pál ugyanezt az eseményt kapcsolja össze a Szentírás próféciaival az 1Kor 15,3-ban: „Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint”.

Péter az első levelében így ír: „Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányén, a Krisztusén:

Aki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti érettetek” (1Pt 1,18-20).

Természetesen sok más igeverset lehetne még idézni, de már ezekből is levonhatunk néhány fontos következtetést:

1. Az Úr Jézus Krisztus halála volt földi életének legfontosabb eseménye, amit Isten már az örökkévalóságban tervezett és rendelt el.

2. Nem csak halála, de halálának részletei, valamint születésének és életének minden mozzanata hasonlóképpen elrendeltetett.

3. Amikor Jézus Krisztus eljött a földre, tudatában volt annak, hogy életének eseményeit Isten jelölte ki számára.

4. Mivel mindez igaz, be is teljesedett minden, amit Isten eltervezett Jézus Krisztus számára, és kijelentett nekünk a Szentírásban.

Összegezve mindezt megállapítható, hogy ha Krisztus életének eseményeit Isten rendelte el, akkor haláláról is ő rendelkezett. Az Atya adta halálra Jézust. Az egyház történetében voltak időszakok, amikor a zsidó vezetőknek Krisztus keresztre feszítésében betöltött szerepét hangsúlyozták. Igaz, hogy a vallási vezetőknek megvolt a maguk végrehajtó szerepe Jézus halálában, ennek azonban viszonylag csekély a jelentősége. Mások ezzel ellentétben azt állították, hogy valójában Pilátus személyében a pogányok voltak azok, akik halálra ítélték Jézust. Jóllehet, ez is igaz, mégis csekély fontosságú tény marad, hiszen Isten, az Atya adta halálra Jézust, s tette ezt azért, hogy bűneinkért megtörténhessen az engesztelés.

Képzelnék el egy bírósági eljárást, ahol a bíró kénytelen súlyos büntetést

szabni saját fiára valamilyen fiatalkori bűnéért. Kiszabja a bírságot, majd feláll a bírói székből, leül a fia mellé, és kifizeti érte a büntetést. Nagyon leegyszerűsített képe ez Krisztus megtestesülésének és halálának. A megtestesülés Isten felállása a bírói székből. A kereszten Isten szeretete, amivel kifizette a ránk jogosan kiszabott büntetést. Ha megértjük ezt a képet, akkor felismertük, hogy Isten a kereszten a mi helyünket foglalta el. Azért, mert szeretett minket, és azt akarja, hogy ezért mi is szeressük őt.

Minden úgy történt, ahogyan az Atya elrendelte. Maga a feltámadott Jézus mondja az Emmaus felé bandukoló tanítványoknak: „Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon” (Lk 24,46).

Kevesebb nem volt elég. Isten igazságossága megkövetelte ezt az áldozatot. A Heidelbergi Káté 40. kérdés-feleletében ezt olvassuk: „Miért kellett Krisztusnak a halált elszenvednie? Felelet: Azért, mert Isten igazságos és igazmondó lévén, semmi más módon a mi bűnünkért eleget tenni nem lehetett volna, hanem csakis magának, Isten Fiának halála által.” Isten már az Ószövetség lapjain megírta, hogy a bűn következménye a halál. Ha az ember a bűneset következtében nem halna meg, akkor Isten hazug lenne. De Isten igazmondó. Így, amikor az ember az ősbűnben elszakadt Istentől, akkor mindenki elszakadt az élet forrásától, ezért a halál ma is kijár nekünk. Mi, bűnösök, halálra méltó dolgot cselekedtünk. Amikor a földre érkezett Jézus és magára vette a mi büntetésünket, szükségszerű volt a kereszthalála? Igen. Ezt tanítja a Káténk.

Kisarkítva a kérdést: Ha Jézus meg akarta váltani a világot, nem lehetett olyan módon, hogy eljön, odaáll a keresztnél, majd jól összeszidják, meg is verik, aztán elmehet? Nem. Az sem lett volna elég, ha ott megkorbácsolják, és elzavarják. Neki meg kellett halnia. Isten igazságossága ezt követelte. Így mondta Jézus: „Az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért” (Mt 20,28). Vagy szintén a Kátében olvassuk, „Isten igazsága elégtételt kíván. Ezért annak vagy mi magunk, vagy valaki más által eleget kell tennünk.” (HK 12. kérdés-felelet)

Józsúé 24,19-ben ezt olvassuk „nem bocsátja meg a ti vétkeiteket és bűneiteket”. Csak úgy – nem. Úgy magától – nem. Az ember hajlamos azt mondani: Már olyan régen volt, talán az Isten el is felejtette. Nem felejt el. Isten úgy, minden további nélkül nem söpri félre a bűnt, hogy nincs következménye. Ilyen nincs. Isten Jézus Krisztuson kívül, más elégtétellel nem bocsátja meg a bűnöket. A bocsánatnak nagyon nagy ára volt. Nekünk ingyen van, de valakinek fizetnie kellett. Micsoda örömhír, hogy Jézus fizetett helyettünk: „...nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg...” (1Pt 1,18)! Ez a megváltás, amit életével fizetett meg ott a kereszten. Amikor utolsó leheletével kimondta: „Elvégeztetett”, akkor ez végeztetett el: a mi bűnbocsánatunk, a mi váltságunk, a mi üdvösségünk.

Tökéletes váltságot szerzett. Nem kell, sőt nem is lehet ehhez semmit sem hozzatenni. Ezt csak elfogadni lehet, s hálás szívvel elrebegni: Köszönöm, Uram!

Papp Tibor / Budapest

ÜDVÖZÍTŐ KEGYELEM FORRÁSA

A Szentírás jellegzetessége, hogy bizonyos történeteket, fontos tanításokat, próféciákat visszatérően mutat be. Ilyen az Ószövetségben a Tízparancsolat, az egyes királyok, próféták élettörténete. Az Újszövetség is tartalmaz többszörösen bemutatott eseményeket; ezek közé tartozik Jézus földre érkezése. Máté és Lukács evangéliuma osztja meg velünk ennek pontos történetiségét, az időt, a he-

lyet és a körülményeket. De van olyan leírása is ez eseménynek – már az evangéliumok között is – ami nem magára a történetre összpontosít, hanem inkább értelmezi azt. János evangélista, miközben beszámol Jézus érkezéséről, így vall: „az Ige testté lett” (Jn 1,14). Ez egy értelmezett leírása Jézus testet öltésének.

Mint rejtett kincsre, úgy bukkanhatunk rá egy hasonló, értelmezett leírásra Pál

Tituszhoz írt levelében is: „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek...” (2,11). Szavanként átgondolva ezt a mondatot, feltárul előttünk Urunk földre érkezésének fontos üzenete.

MERT...

Az előző versekben az apostol tanítja Tituszt, hogy mit hirdessen a különböző korosztályokból és társadalmi rétegek-

folytatás a melléklet után

(folytatás a melléklet előttről)

ből érkezett gyülekezeti tagoknak. Intések és buzdítások ezek. A részletező leírás után, mintegy indoklásként következik a 11. vers.

Miért is kell ezekről beszélnie Titusznak? „Mert...”

Miért nem hallgathatja el ezeket az intéseket a gyülekezet tagjai előtt? „Mert...”

Miért kell komolyan vennie az intéseket a gyülekezeti tagoknak? „Mert...”

MERT MEGJELENT...

Azaz: testet öltött, megvalósult, láthatóvá, tapasztalhatóvá lett. Történt, megvalósult valami, ami eddig így, ebben a formában nem volt tapasztalható az ember számára. Ami után már nem élhetünk úgy, mint annak előtte. Nem valami egészen új történt, hanem inkább valami, ami eddig el volt rejtve az ember előtt, most pedig nyilvánossá tétetett. A szüntelen kételkedő ember szeme előtt zajlott le, ezáltal az ember beavatottá vált.

MERT MEGJELENT AZ ISTEN...

A levél írásakor (is) fontos volt hangsúlyozni azt, hogy Isten Jézusban jelent meg a földön, ezért Jézus nem pusztán egy kivételes ember volt. Mert sokan igyekeztek őt úgy bemutatni, mintha valójában csak egy különleges személy lenne. Egy abból a sorból, amit az Ószövetség időszakában a mélyen istenfélők, a próféták és tanítók alkottak. Csodái miatt sokan hitték úgy, hogy isteni erők birtokosa volt. Többen is csodálták bölcsességét, szelídségét, szeretetét, amelyekkel úgy élt, ahogyan másoknak nem sikerült. De kevesen jutottak el arra a felismerésre, amire a megfeszítést vezető százados: „Bizony ez az ember Isten fia volt” (Mk15,39). Ő nem csak Isten képviselője, és bizonyos isteni erők és vonások birtokosa, hanem maga Isten. Jézus szerint: „aki engem látott, látta az Atyát” (Jn 14,9). Nem azt mondta, hogy aki szembesült velem, az látott valamit, ami hasonlít az Atyára, vagy olyasmit, ahhoz hasonlót, amilyen az Atya, hanem: „látta az Atyát”. Más helyen pedig: „Én és az Atya egy vagyunk” (Jn 10,30).

MERT MEGJELENT AZ ISTEN ÜDVÖZÍTŐ KEGYELME ...

Mit üzen ezzel Pál apostol? Isten valami újabb, eddig esetleg ismeretlen tulaj-

donságára mutat? Az Ószövetség beszámol Isten számtalan kegyelmes ígérteréről és cselekedetéről, amikkel népe javát munkálta. Itt tehát többről van szó! Amikor Jézus megszületett, akkor a Paradicsomban bejelentett prófécia teljesült be: „Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony között, a te utódod és az ő utóda között: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod” (1Móz 3,15). Ez a mondat akkor a kígyónak szólt, aki győzelmét kezdte volna ünnepelni. Úgy gondolta, hogy az ember bukásával olyan kényszerhelyzetbe hozhatja Istent, hogy kénytelen legyen megbüntetni azt a teremtményét, akit szeret. Tudta, hogy Isten bűn feletti haragja és büntetése jogos és igazságos, ezért az nem maradhat el. Viszont hamar meg kellett hallania azt az evangéliumot, amit Isten már ott kihirdetett, hogy mégis lesz módja a bűnbe esett ember üdvözülésének, azaz újra harmonikus kapcsolatba kerül majd Teremtőjével. Ez a kegyelem – ami nemcsak ígérter, cselekedet, gesztus Isten részéről, hanem az „asszony magva”, a Fiú, a Szabadító. Jézus tehát a megtestestült isteni kegyelem.

Amikor megérkezett a földre, az angyalok így adják azt hírül a pásztoroknak: „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus...” (Lk 2,11). Így már érthetjük, hogy Jézus miért mondta ezt tanítványainak: „higgyetek énbennem!” (Jn 14,1). Nikodémusnak azt tanítja, hogy az Atya azon a módon szerette ezt az elveszett és tőle elidegenült világot, hogy elküldte Fiát ebbe a világba. Aki őbenne hisz, annak van örök élete. A bűn miatt kárhozott ember számára tehát Isten kegyelme: Jézus Krisztus. Nélküle nem is beszélhetünk a kegyelemről, mert elválaszthatatlanok egymástól.

MERT MEGJELENT AZ ISTEN ÜDVÖZÍTŐ KEGYELME MINDEN EMBERNEK...

Az utolsó két szó teszi egyértelművé, hogy a Jézusban nyert kegyelem történeti korszakoktól független és érvényes, valamint azt, hogy nincs bűnbocsánat, megtartás és örök élet Jézus Krisztus nélkül. Általa és helyettes áldozatáért jutottak Istennel békességre már az Ószövetség korában is mindazok, akiknek erre lehetőség adatott, de az első keresztyéneknél, és napjainkban sem történik ez másként. Minden ember – akik felől Isten az ő szabad akaratából

úgy határozott – Jézusért és Jézusban nyert és kap kegyelmet, üdvösséget.

Őseinket így buzdította az apostol: azért törekedjétek szent életre, „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk a világban...” (Tit 2,11-12).

A mai, mindent megkérdőjelező, lázadó és önimádatban tetszelgő világ sodrában ezt kérdezik embertársaink: Mi szükség van ma Jézusra? Miért őt hirdetjük? Miért hozzá hívogatunk? Azt várják, hogy legfeljebb csak az isteni megbocsátásról, kegyelemről és szeretetről beszéljünk. Ha engedünk ennek az elvárásnak, akkor bizonyágtételünk csupán álmodozásba ringató prédikáció lehet, ami arra szabadítja fel hallgatóinkat, hogy éljék életüket úgy, ahogyan eddig. Csupán igyekezzenek egy kicsivel jobbak lenni, megvalósítani azt a szeretetet, amit Jézustól tanultak, és az Isten majd egyszer úgyszólván kegyelmes lesz hozzájuk.

Ha azonban újonnan született emberek, Isten népe vagyunk, akkor „megttagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk a világban...”. Azaz, hirdessük töretlen buzgalommal ezen a karácsonyon is: Jézus maga a kegyelem, nincs kegyelem Jézus nélkül!

Sípos Aba Álmos / Budapest

FÜLE LAJOS: LELKÜNK ÉJSZAKÁIBAN

A lelkünk éjszakáiban
sebhelyek a kihunyo fények:
kiégő vágy, hamvadt öröm
– lehulló csillagok.

Egy Csillagtól gyógyul az éj,
ujjong a fény, derül a lélek,
ott izzik Betlehem felett:
„Naptámadat a magasságból”.

* * *

DE MÉLYRE SZÁLLT!

Karácsonykor de mélyre szállt:
emberré lett, hogy így segítsen.
Nézd Betlehem kis jászolát:
lentről néz fel reánk
– az ISTEN!

REFORMÁTUSOK A NEHÉZ IDŐKBEN

(MEGÚJULÁSI KÍSÉRLETEK A MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZBAN A II. VILÁGHÁBORÚ UTÁN)

Az I. világháború és Trianon traumája után eszmélődő magyar reformátusság a misszió és evangélizáció végzésében kereste és látta a kibontakozás, a talpra állás legfontosabb eszközét, így ez a szolgálat különösképpen is fontos szerepet kapott az egyház életében. Ez részben sikerült is, ám alig múlt el néhány évtized, amikor ismét padlóra került az ország. A II. világháború szörnyűségei és az ezt követő időszak gazdasági-politikai válsága azonban újabb lendületet adott a korábbi kezdeményezéseknek, s ennek köszönhetően a felelős egyházi vezetőket ismét foglalkoztatni kezdte a belmissziói munka kérdése.

Még szinte el sem takarították a romokat, amikor 1945 októberében összeült a Magyarországi Református Egyház Egyetemes Konvent Missziói Bizottsága, hogy mielőbb újjászervezzék a missziói munkaágakat. A tanácskozás alapját Békefi Benő (1909-1964) nyíregyházi lelkész (későbbi nyírségi esperes, majd dunántúli püspök) „Egyházunk legsürgetőbb reformációs teendői” című beadványa képezte, amely azonban nem aratott osztatlan sikert. Néhány hónap múlva ismét összeültek, ahol egy új programjavaslat készült, ám ennek megvalósulása elmaradt. A misszió szószólói nem tudtak bizonyos kérdésekben konszenzusra jutni, mivel a CE Bethánia Szövetség, valamint a Református Élet című folyóirat köré sereglett lelkészek nem tudták magukévá tenni az itt felvázolt elképzeléseket.

A Magyar Református Ébredés című lap szerkesztősége (Bereczky Albert, Békefi Benő, Draskóczy László, Fekete Sándor, Karácsony Sándor, Mészáros Gábor, Nagy Gyula és Victor János) elhatározta, hogy országos lelkészkonferenciát hív össze az evangélizáció, a reformáció és az ébredés kérdéseinek őszinte megvitatására. Az összejövételre 1946 augusztusában került sor Országos Református Szabad Tanács néven. Céljük az volt, hogy a tanácskozás eredményeit az egyház közkinccsévá tegyék,

és az általuk szükségesnek tartott megoldási javaslatokat odatárják az egyház hivatalos vezetői elé. Ősszel Budapestre szerveztek egy újabb konferenciát, amelynek fő témája a „Hit útján a magyar jövő felé” volt. Ezt az összejövételt két további tanácskozás követte, ám miután Békefi Benő azt javasolta, hogy egyértelműen foglaljanak állást a Szovjetunióval kapcsolatban, és indítsanak akciót a társadalom erkölcsi megtisztítására, kenyértörésre került sor. Miután Bereczkyék nem fogadtak el az indítványt, hanem inkább egy Makkai Sándor-féle változatot támogatottak, 1948 tavaszán a kezdeményezés be is fulladt.

Amíg a hivatalos egyházon belül folyt a vita a missziói munka megszervezését illetően, addig az időközben elindított evangélizációs szolgálatok hatására óriási lelki ébredés söpört végig az országon. Ennek az ébredésnek jelentős szerepe volt aztán abban, hogy a későbbi időszak kemény elnyomatása, felszámolás kísérletei-törekvései közben is meg tudott maradni az egyház, és túlélte a nehéz időköt.

Miután a fegyverek elhallgattak, sokan úgy vélték, hogy elérkezett az újkezdés lehetősége, egy szabad államban szabad egyházként élhetnek és szolgálhatnak majd az egyházak, ezen belül a reformátusság is. Ebből az eufóriából azonban hamar ki kellett józanodniuk, és rá kellett döbenniük, hogy itt nem történt semmiféle felszabadulás.

1946 nyarán közvetett támadás indult az egyházak ellen, amely intézkedés akkor még csak a római katolikusságot érintette, ám a következő években annak következetes végrehajtása már a protestáns egyházakat, ezzel együtt a missziói munkát is teljesen megbénította. A belügyminisztérium – a Szövetséges Ellenőrző Bizottság (SzEB) fasiszta szervezetek munkájának megszüntetését követelő jegyzékére hivatkozva – feloszlattott mintegy másfélezer társadalmi egyesületet, köztük számos egyházi és vallásos szervezetet. Két év

múlva pedig, miután megtörtént az őrsváltás az egyházak élén, befejeződött az egyházi iskolák államosítása is.

1950-re befejeződött az egyházi missziói és ifjúsági egyesületek felszámolása, „önkéntes” feloszlása. Bár egy évvel korábban a belügyminiszter még jóváhagyta a Református Egyetemes Konvent Elnökségének előterjesztését tizennégy egyesület működésére (köztük a CE Bethánia Szövetség, a Keresztyén Ifjúsági Egyesület, a Külmissziói Szövetség; a Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség, a Magyar Evangéliumi Szövetség és a Magyar Református Diákok Soli Deo Gloria Szövetsége), hamarosan ezek munkáját is ellehetetlenítették. A hivatalos egyház vezetői közzétették a hírhedt Testvéri Izenetet, amellyel az egyházi, kegyességi, evangélizációs és ébredési mozgalmakat beolvasztották a Konvent felügyelete alatt működő Országos Missziói Munkaközösségbe.

Az egyház életének visszaszorítása nem csupán kényszerítésekkel folyt, hanem azzal is, hogy az államhatalomnak sikerült olyan személyeket az egyházi vezetésbe beültetni, akik – jóhiszeműen, karrierből, esetleg más okból – készek voltak engedni az állami nyomásnak. Amikor Bereczky püspök meghirdette a „keskeny út teológiáját”, a gyülekezeti lelkészek közül egyre többen ismerték fel, hogy az egyházi vezetés keskeny útja nem azonos a Krisztus által megjelölt keskeny úttal, mint ahogy a Krisztustól reánk bízott békéltetés szolgálata sem azonos az egyház békeszolgálatával. Néhányan megpróbáltak hangot adni nemtetszésüknek, ezeket rendre elnémították – volt, akit örökre.

E nehéz esztendőkből a lelkipásztorok zöme – mindentől függetlenül, vagy éppen mindezek ellenére – végezte munkáját, s a gyülekezetek is éltek életüket a maguk megszokott (és lehetőségek) keretei között. Az egyházkerületi, egyházmegyei lelkészkonferenciák, lelkeszköri értekezletek, nyári továbbkép-

ző tanfolyamok, missziói bizottsági ülések fő témája hosszú évekig a lelkészek „átnevelése” volt. 1954 nyaratól azonban egyre inkább eltértek a hivatalos programtól, és egyre gyakrabban kerültek elő a gyülekezeti életet, valamint a lelkipásztori munkát, szolgálatot leginkább érintő kérdések. Elsősorban a misszió ügye, a misszió lehetőségeinek hiánya foglalkoztatta őket. Ezekről az összefüggésekről alkalmanként feljegyzések is születtek, amelyek később gépírási formában terjedtek, sőt az írományok egy része felkerült az Egyetemes Konventhez és az Állami Egyházügyi Hivatalhoz. Ezek némelyike komoly egyházkritikát tartalmazott, ugyanakkor a kibontakozás útját is kereste (kiváló példa volt erre Kovács Tibor és Fekete Péter tiszántúli segédlelkészek ügye, Gulyás Lajos levéli lelkipásztor esete, valamint az ócsai presbitérium határozata). A megújulás jelei egyre nyilvánvalóbbak lettek.

1956 nyarán a lelkészértekezletek, egyházmegyei gyűlések, presbitériumi határozatok sora foglalkozott a református egyház helyzetével. Összeállították a Református Megújulási Mozgalom Hitvallási Tételeit, amit 160 lelkész aláírásával felküldtek az Egyetemes Konventre. A beadvány tárgyalására az októberi események miatt azonban már nem került sor.

November 1-jén a református egyház lelki és szervezeti újjáépítésére Országos Intézőbizottság alakult, amely felkérte Ravasz László püspököt, hogy Kardos János főgondnokkal együtt a magyar református egyház legfelsőbb irányítását vegye át. Ravasz László vállalkozott arra, hogy addig is, amíg a Zsinat és a Konvent törvényes elnökei Budapesten a vezetést törvényesen gyakorolhatják, Kardos Jánossal és Pap László dékánal együtt átveszi a református egyház lelki irányítását. Az Országos Intézőbizottság felhívására a korábbi egyházi vezetők egymás után adták be lemondólevelüket.

Ravasz püspök rádiószózatban fordult az ország népéhez, rendre, higgadt-ságra, nyugalomra intette a lakosságot, néhány nap múlva pedig körlevelet intézett a presbitériumokhoz és a lelkipásztorokhoz. Ezen kívül minden gyülekezet megkapta A Magyarországi Református Egyház Útja – a Református Megújulási Mozgalom programja című kiáltványt, ami kedvező fogadtatásra lelt. Még 1957 elején is érkeztek be a Megújulási Mozgalomhoz való csatlakozó nyilatkozatok, amikor az államhatalom már felfüggesztette a gyülekezési szabadságot.

Az Állami Egyházügyi Hivatal döntése nyomán a mozgalom működése lehetetlenné vált, intézkedéseit, eredmé-

nyeit felszámolták. A vezetők ellen eljárást indítottak, megkezdődtek a felelősségre vonások. A korábbi vezetők egy részét visszahelyezték előbbi tisztségébe, néhányan azonban (Péter János püspök, Kiss Roland dunamelléki főgondnok) nem fogadták el a visszahívást.

A megújulási mozgalom „időileg egybeesett a nemzeti forradalommal, de érzelmi egybehangzón kívül más kapcsolat nem volt köztük”. Az egyház belső megújulását, az igehirdetés megtisztítását akarta, nem valamiféle restaurációt, még kevésbé az „Ige elleni lázadást”, ahogyan azt némelyek igyekeztek beállítani. Nem egy-két ember (Ravasz László, Pap László) egyéni akciója, de nem is külföldről irányított, szervezett megmozdulás volt ez, hanem hosszú évek keserves tapasztalatai érelték, több irányból indulva találkozott a változás, megújulás óhaja. Sajnos az akkori társadalmi, politikai és egyházi klíma nem volt nyitott az ilyen jellegű kezdeményezések befogadására, célkitűzéseik megvalósulása csak jóval később, néhány évtized elteltével folytatódhatott.

Dr. Ladányi Sándor: Az evangélikáció, missziói munka megindulásának kérdése, problémája, vitája a Magyarországi Református Egyházban (1945-1956) című előadása nyomán összeállította:

Margit István / Pécel

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

A BIBLIA SZÖVETSÉG TANÁCSA 2011. november 26-án tartotta ez évi utolsó ülését, a kezdő áhítattal Pintér Elemér tanácsstag szolgált, az ülést Dr. Sípos Ete Álmos főtákos vezette.

A Tanács titkári beszámolót hallgatott meg az eltelt két hónap Szövetséget is érintő eseményeiről (konferenciák, csendesnapok, előadások, gazdasági események stb.), épület felújításról, könyvkiadás támogatásáról és a jövő évi tervezett szolgálatokról tárgyalt, összeállította és elfogadta a 2012. évi programtervet, felállította a Jelölő bizottságot, majd tagfelvételekről határozott.

– A Tanács – tekintettel a 2012. évi tisztújításokra – a Választási szabályzatnak megfelelően felállította a Biblia Szövetség Jelölő bizottságát. Tagjai: Foit Rainerné (Bp.), Latinovits Ágota (Pécel), Leveleki László (Bp.), Sípos Ajtony Levente (Soltvadkert), Tamás Balázs (Kiskunlacháza). A bizottság elnökévé Sípos Ajtony Leventét választotta, a bizottságba tanácskozási joggal kiküldte Margit István és Dr. Mikolicz Gyula tanácsstagot. A Jelölő bizottság feladata a BSz tisztújításának előkészítése, a választás megszervezése és megtartásának felügyelete. Munkálkodását 2011. de-

cember 1-jén megkezdte, és a jövő esztendő első hónapjaiban postai küldeményben keresi majd meg a Szövetség tagjait, akik jelölési jogukat a megkeresésben adott tájékoztató alapján gyakorolhatják. A szavazás előreláthatóan a 2012. évi általános közgyűléshez kapcsolódik (2012. május 5.).

– A Tanács határozott arról, hogy ebben az évben 700.000,- Ft-tal támogatja az Ébredés Alapítványt, az alapítványi könyvkiadást. A támogatás megérkezett az Alapítványhoz.

– Döntött arról, hogy az idejű költségvetés kiadási tételeit megemeli a Pécel, Ráday téri társasházi ingatlanban lévő lakás külső hőszigetelési munkáinak Szövetséget terhelő részével, illetve annak ebben az esztendőben esedékes részletével, mintegy 250.000,- Ft-tal.

– A Tanács határozott arról, hogy a székház fűtés-rekonstrukciós munkálatait – anyagi lehetőségeihez mérten – több lépcsőben tudja csak elvégezni. A következő évben egy fűtő kazán cseréjével kezdődik a felújítás. ■

*

A TANÁCS FONTOS NAPIRENDI PONTKÉNT tárgyalta a Szövetség következő évi munkatervét. Tekintettel a társadalom etnikai és gazdasági szétszabdaltságára és a hívő keresztyén emberek ettől elválaszthatatlan missziói és diakóniai felelősségére, megbízta a titkárt, hogy kezdje meg olyan program előkészítését, amivel a különösen is nehéz etnikai, szociális, családi és gazdasági helyzetben lévő fiatalok számára kínálhat a Biblia Szövetség segítséget. Ez a segítség az evangélium üzenetének átadását, s az ehhez köthető anyagi támogatást (pl., táborozási vagy utazási költség hozzájárulást) jelentheti. Az előkészítés megkezdődött, ehhez kapcsolódóan előzetesen meghirdettük a nyári Esély elnevezésű táborunkat, a tervekről húsvéti lapszámunkban szeretnénk beszámolni. Kérjük tagjainkat, aki ötlettel, anyagiakkal, s főleg szolgálattal segítené ezt a munkát, az keresse meg a Szövetség titkárát, Dr. Mikolicz Gyulát! ■

*

AZ ŐSZI, KÖRZETI CSENDESNAPUNKAT Pasaréten és Miskolcon tartottuk Krisztus az Őszövetségben címmel. Az Ige üzenete, a testvéri találkozás, a közös imádság áldottá tette az együttléte, amit erősített mindkét helyszínen az elmúlt évben felvett BSZ tagok bizonyoságtetele. ■

*

„AZ IGAZSÁGHOZ RAGASZKODVA”

(könyvajánló)

„Aki keresi az igazságot, igaz barátokra talál” – mondta valahol az egyébként mélyen vallásos katalán építész-zseni, Antoni Plàcid Gaudí. Nem tudni, hogy dr. Sípos Ete Álmos legújabb kötete igaz barátokra lel-e az olvasók körében, de annyi bizonyos, Az igazsághoz ragaszkodva című, egyébként impozáns kiadvány sokéves kutatás és vizsgálódás eredményeként jelenhetett meg azzal a reménységgel, hogy épülésére lesz mindazoknak, akik azt olvassák majd.

Kevés olyan teológus van ma hazánkban, aki ilyen szenvedéllyel keresné és kutatná Isten igazságát, mint a könyv szerzője. Aki ismeri őt, az tudja, hogy életét, szolgálatát mennyire meghatározza a bibliai igazság kutatása, Isten megismerése és a megértett Ige közvetítése. Megtérésétől kezdve szívügye a Szentírás naponkénti tanulmányozása és Isten népének tanítása. Szolgálati sokaknak közvetített áldást az azóta eltelt évtizedekben, de azt csak kevesen tudják, hogy a lelkesedés mellett mennyi belső harc, vívódás, tusakodás szülte számára a hirdett evangéliumot és az azt megértett igazságot.

Mi volt az indok, ami a szerzőt a könyv megírására indította? Saját bevallása szerint egyrészt a biblikus és tiszta evangélium hirdetése és tanítása iránt érzett elkötelezettsége, másrészt az Isten magyarországi református, illetve evangéliumi hitű népe és lelkipásztor testvérei iránt érzett felelőssége. Különösképpen szorongatta és szorongatja a féltő szeretet azok felé, akiknek eddigi élete során hirdette az evangéliumot és tanította a Biblia igazságait. Célja távolról sem az volt, hogy meghökkentsen, netalán botránkozást keltsen némelyekben, hanem éppen az, hogy eloszlassa a kételyeket és félreértéseket.

A könyv bevezetőjében felsorolja azokat az isteni eszközöket, amik formálták életét, hitét, ír a megtérésről, és bemutatja azt a testi és lelki családot, ahonnan elindult és ahova tartozhatott. Az olvasó előtt megelevenednek a magyarországi lelki ébredés kedves arcai: Vajda Máriáé, Fónyad Dezsőé és Trausch Lizáé. Vall hitbéli és

lelki fejlődéséről, küzdelmeiről, azokról az évekről, amiket a batorbágyi szolgálat keretei között töltött, a Biblia Szövetség megszületéséről és annak immár több mint két évtizedéről. Ír lelkipásztori szolgálatáról, gyülekezeti tapasztalatairól és arról a missziológiai kutatómunkáról, aminek koronájaként az utrechti egyetemen néhány éve teológiai doktorátust szerzett.

Megosztja olvasóival egyház- és ébredéstörténeti tapasztalatait, aminek nagyrészt ő is részese volt, levonva ezekből a szükséges tanulságokat. Külön kitér az ébredések teológiájának elemzésére, vizsgálva annak pozitív hozadékait és elhajlásait. A továbbiakban pedig olyan területeket – szám szerint tizenötöt – vizsgál, ahol az áldott és szép kezdetek után kézen fogva vezethette őt és a hívő népet az Úr. Azokat a témaköröket emelte ki, amikben a látása lényegesen megváltozott az eltelt évek során. A változás útjáról így vall: „A Szentírás tanulmányozása és a bibliahi teológiai irodalom olvasása nyomán, a Biblia Szövetség hazai és nemzetközi konferenciáin, szűkebb körű megbeszélésein többen is tusakodtak ezért a hitért, imádkozva, vitakozva. Olykor megfogyatkozó türelemmel, de mégis igyekezve a békességet megőrizni a szeretet kötelékében”.

A könyv második részében a szerző kiemelten mutatja be azokat a területeket, amik megítélése szerint több figyelmet érdemelnek. Ezek cikkek, tanulmányok, és egy része már megjelent nyomtatásban, míg mások előadásként hangzottak el teológiai konferenciákon, vagy a Fontos kérdéseink sorozatban.

A könyv a visszaemlékezés, az önvallomás és a teológiai elmélkedés sajátos összefoglalója. Megjelentetésével – ahogy ő maga mondja – „egy, a lelketem nyomasztó tartozásomat szeretném törleszteni Isten népe felé. Írásommal nem kívántam senkit megbántani. Sőt, aki máshogy látja az érintett témákat, és az Igéből jobbra tanít, akkor kész vagyok engedni az igei érveknek”. Ismerve Sípos Álmos életét, szolgálatát, teológiai munkálkodását és az Isten ügyéért végzett erőfeszítéseit, nincs okunk kételkedni szavainak őszinteségében, hitelességében.

A kötet szerkesztőjeként hálás vagyok az Úrnak, hogy közreműködhettem a kiadásban, a Kiadó pedig azzal a reménységgel bocsátja útjára a könyvet, hogy az lelki épülésül és gazdagodásul szolgál majd Isten népe között! **M. I.**

*

Folyóiratunk legközelebb 2012-ben, Húsvét előtt jelenik meg. Lapzártá: 2012. február 25.

*

FONTOS KÉRDÉSEK

A Biblia Szövetség Fontos kérdések előadásorozata:

- január 7.: **Kell a papír?** – Együttélés vagy templomi esküvő?
- február 12.: **Miként lehet a hitben növekedni?**
- március 11.: **Ki kell-e futni ma is Babilonból?**
(a keresztyén és a világ)

*

Az előadás 17 órakor kezdődik a Budapest, Nagyvárad téri ref. templomban (VIII. ker. Üllői út 90.), amit beszélgetés követ. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők!

A Biblia Szövetség tervezett éves programja

(központi szervezésben – a körzetek programja nélkül; bibliaiskolai program külön lapon)

– 2012 –

JANUÁR

8. fontos kérdések (Bp. Nagyváradi tér, 17 óra)
28. előadás nőknek (Bp. Nagyváradi tér)

FEBRUÁR

12. fontos kérdések (Bp. Nagyváradi tér, 17 óra)
20-24. berekfürdői lelki konferencia (Berekfürdő)
25. előadás nőknek (Bp. Nagyváradi tér)

MÁRCIUS

10. ifj. hitmélyítő találkozó (Pécel)
11. fontos kérdések (Bp. Nagyváradi tér, 17 óra)
15-18. ifj. szolgálok továbbképzése
31. előadás nőknek (Bp. Nagyváradi tér)

ÁPRILIS

14. 30+ fiatal felnőttek találkozója (Pécel)
14. csendesnap (Mátészalka)
16-20. vezetők és szolgálok konferenciája (meghívással)
17. tanácsülés (Pécel)
28. előadás nőknek (Bp. Nagyváradi tér)

MÁJUS

5. éves közgyűlés és konferencia (Bp. Nagyváradi tér)
13. fontos kérdések (Bp. Nagyváradi tér, 17 óra)
19. előadás nőknek (Bp. Nagyváradi tér)

JÚNIUS

2. családi nap (Pécel)
24-29. konferencia házaspároknak Szépalmán* ☒
25-29. konferencia lelkészeknek (Pécel)
30. tanácsülés (Pécel)

JÚLIUS

- 2-6. konferencia pedagógusoknak (Szarvas) ☒
2-7. 10-13 évesek tábora (Pécel) ☒
8-15. kerékpáros tábor 13 év feletti lányoknak ☒
15-21. kerékpáros tábor 13 év feletti fiúknak ☒
16-21. állami otthonos lányok tábora (Pécel) ☒
? kenus tábor fiataloknak (?) ☒

AUGUSZTUS

- 6-11. lelki konferencia (Pécel) ☒
17-21. hitben járó fiatalok tábora/képzése ☒
19. konferencia Nyíregyházán (ref. templom)
? ifjúsági angol tábor (Pécel) ☒
? esélytábor gyermekeknek (?) ☒

SZEPTEMBER

1. családi nap (Pécel)
8. bibliaiskola 4. évf. (Pécel)
9. fontos kérdések (Bp. Nagyváradi tér, 17 óra)
15. 30+ fiatal felnőttek találkozója
23-28. lelki konferencia (Szépalma) ☒
29. tanácsülés (Pécel)

OKTÓBER

6. csendes nap (Debrecen)
6. ifj. hitmélyítő konferencia (Pécel)
13. bibliaiskola 4. évf. (Pécel)
14. fontos kérdések (Bp. Nagyváradi tér, 17 óra)

NOVEMBER

3. őszi körzeti konferencia (Miskolc, Egyh. ker. Székh.)
4-9. konferencia orvosoknak (Szépalma) ☒
11. fontos kérdések (Bp. Nagyváradi tér, 17 óra)
17. őszi körzeti konferencia (Bp., Torockó téri ref. templom)
19-23. berekfürdői lelki konferencia ☒
24. tanácsülés (Pécel)
24. (?) bibliaiskola 4. évf. (Pécel)

DECEMBER

8. bibliaiskola 4. évf. (Pécel)
9. fontos kérdések (Bp. Nagyváradi tér, 17 óra)
31. szilveszteri program (Pécel)

Jelmagyarázat:

- ☒ részvétel csak előzetes jelentkezés visszaigazolása után
– Bp. Nagyváradi tér (Nagyváradi téri református templom)
* – A Bibliai Házassággyondozó Szolgálattal közös szervezésben
? – pontosítás a Biblia és Gyülekezet folyóirat 2012. évi húsvéti számában

ELŐADÁS-SOROZAT NŐKNEK A BP. NAGYVÁRAD TÉRI REFORMÁTUS TEMPLOMBAN, 2012-BEN

ÉLETÜNK ÉRZÉKENY PONTJAI címmel

Január 28-án: **A múlt** (Zila Péterné)

Február 25-én: **A csalódás** (dr. Tolnayné Csattos Márta)

Március 31-én: **Fiatalság – öregedés**

(Muzsnayné Jurányi Dóra)

Április 28-án: **Önmegtágadás** (Bálint Józsefné)

Május 19-én: **Az öröm forrásai** (Weber Istvánné)

Előadás-beszélgetés-ismerkedés 10-15 óra között.

Az érdeklődő hölgyeket szeretettel várják!

A közölt program előzetes terv, ezért a változás objektív vagy szubjektív okokból lehetséges, de erről folyamatosan tájékozódhat a Biblia és Gyülekezet c. folyóiratból, illetve a www.bibliaszov.hu honlapról.

Fontos! 2012. évi programra januártól fogadunk el jelentkezést!

– Biblia Szövetség, H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B; Tel./fax: (36) 06-28/452-334; e-mail: bsz@bibliaszov.hu –

TUDNIVALÓ A BIBLIA SZÖVETSÉG PROGRAMJAIRÓL

A meghirdetett előadások, konferenciák nyitottak, azokon bárki (életkorának, nemének, hitbeli elkötelezettségének vagy családi állapotának megfelelően) részt vehet. Programjainkat a protestáns keresztyén hitvallások és a keresztyén etikai rend szellemében szervezzük és tartjuk.

Azokat a szervezett alkalmakat módon megjelöltük, ahová csak előzetes jelentkezés alapján fogadunk résztvevőket.

Akkor érvényes a jelentkezés, ha a részvételi szándékot írásban (név, lakcím, életkor) a kért jelentkezési helyen bejelenti, és azt a megjelölt összegű jelentkezési előleg megfizetésével megerősíti.

A jelentkezéseket visszafogadjuk, a részletes tudnivalót a program kezdete előtt 1-2 héttel előbb elküldjük. Jelentkezési előleget nem tudunk visszafizetni! Az esetleges programváltás esetén a jelentkezetteket írásban értesítjük, részükre az előleget visszafizetjük.

A többnapos programok a részvételi díj, a szállás-tisztálkodás, napi háromszori étkezés (egyszer meleg étel), az előadásokon, szemináriumokon való részvétel költségét tartalmazza. Az utazás, az esetleges egyéb helyben fogyasztás költségét (üdítők, telefon) külön kell megfizetni. A résztvevők Bibliát, jegyzetfüzetet hozzanak!

A péceli programhelyek megjelölés a Biblia Szövetség székházára vonatkozik. A résztvevőket 2-3 ágyas szobákban helyezük el. A **péceli programokra** – szállás igénybevételehez – **ágyaneműt kell hozni!** Aki ágyaneművel nem rendelkezik, 500,- Ft mosatósi díjat fizet.

Jelentkezési előleg: program-nap x 1.000,- Ft/személy. Befizethető a BSz pénztárába, átutalással az OTP Bank 11742331-20002279 számlára, a Biblia Szövetség sárga csekkjén, vagy rózsaszínű postai utalványon. Mindig közölni kell a befizetés célját!

* * *

I. BIBLIAISKOLA PÉCELEN (4. évf.) (Időpontok a folyóiratban közöltek szerint)

Erre a speciális bibliaiskolai szakképzésre az alapképzést befejező (bizonyítványt kapott) hallgatókat várjuk, akiket személyre szóló levélben értesítünk a részletekről és a részvétel feltételeiről.

* * *

II. IFJÚSÁGI VAKÁCIÓ

A) 10-13 éves fiúknak – lányoknak: júl. 2-7., (Pécel), költség egyeztetés alatt

B) 13-20 éves lányoknak (kerékpáros tábor): júl. 8-15. (Tarpa) költség egyeztetés alatt

C) 13-20 éves fiúknak (kerékpáros tábor): júl. 15-21. (Tarpa) költség egyeztetés alatt

D) Hírben járó fiatalok tábora/képzése (16. életévétől): aug. 17-21., kftg. és helyszín egyeztetés alatt

E) Kenus tábor fiataloknak: időpont, költség és helyszín egyeztetés alatt, várhatóan a Csallóköz

F) Ifjúsági angol nyelvű tábor: (Pécel), időpont egyeztetés alatt, költség: a részvétel módjától függő

Jelentkezni az (A – F) ifjúsági vakációra a Biblia Szövetség címén (lásd lent!), 5.000,- jelentkezési előleg egyidejű befizetésével lehet. E) - feltétele az úszni tudás.

G) Állami otthonos vagy nehéz családi körülmények között élő lányoknak: júl. 16-21. (Pécel)

H) Esélytábor – Halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek számára: helyszín és időpont egyeztetés alatt.

(Az G és H táborok költségei biztosításához adományokat kérünk és hálásan fogadjunk!) A közöltek tájékoztató jellegűek, meghirdetésük kifejezi a Biblia Szövetség szándékát a programok megszervezésére. A végleges hely, idő és költségértés adatait várhatóan a Biblia és Gyülekezet 2012. év húsvéti számában és márciustól a BSZ honlapján (www.bibliaszov.hu) közöljük.

* * *

III. KONFERENCIÁK FELNŐTTEKNEK

I) **Lelkigondozói hetek Berektúrdón** (Mégbékélés Háza),

– február 20-24. vezeti: Zila Péter (költség: 25.000,- Ft/személy/konferencia)

– november 19-23. vezeti: Zila Péter (költség: 25.000,- Ft/személy/konferencia)

J) **Pedagógus konferencia: júl. 2-6. (Szarvas)** vezeti: Dr. Viczián Miklós (költség: kialakítás alatt)

K) **Konferencia orvosoknak: nov. 4-9. (Szépalma)** vezeti: Dr. Sáros Ete Álmos és Dr. Erdélyi Judit (költség: 41.000,- Ft/személy/konferencia; BSZ tagoknak: 39.000,- Ft/személy/konferencia)

L) **Konferencia lelki programmal**

– aug. 6-11. (Pécel) vezeti: Benedek Csilla (költség: 18.000,- Ft/személy/konferencia)

– szept. 23-28. (Szépalma) vezeti: ? (költség: 41.000,- Ft/személy/konferencia; BSZ tagoknak: 39.000,- Ft/személy/konferencia)

M) **Házaspároknak: jún. 24-29. (Szépalma)** vezeti: dr. Pálhegyi Ferenc (költség: 41.000,- Ft/személy/konferencia; BSZ tagoknak: 39.000,- Ft/személy/konferencia) (Élettársakat nem, csak házastársakat fogadjunk!)

Az I) – M) programokra jelentkezni a Biblia Szövetség címén lehet (ld. lent!), 5.000,- Ft/személy előleg befizetésével.

*

A meghirdetett programokra mindenkit (a közölt feltételek szerint) szeretettel várunk. Érdeklődni munkanapokon, hivatali időben a

(06) 28452-334/113 (Benedek Csilla) telefonon, faxon; e-mailen: bsz@bibliaszov.hu, vagy a **Biblia Szövetség, 2119 Pécel, Kálmán tér 2/B** postacímen lehet.

A változtatás lehetőségét fenntartjuk, a változásokról az érintetteket értesítjük!

*

BUDAPESTI BIBLIAISKOLA

(2012. január-december)

Budapest bibliaiskolai tanfolyamok szervezője:

Csapkovics Bertalan, tel.: 06-30/757-1873

BUDAPEST – 2009-BEN INDULT ÉVFOLYAM:

január 14. (25. rész) Gyülekezetépítés I.
 február 11. (26. rész) Gyülekezetépítés II.
 március 10. (27. rész) Lelkigondozás I.
 április 14. (28. rész) Lelkigondozás II.
 május 12. (29. rész) Lelkigondozás III.
 június 9. (30. rész) Gyülekezetépítés III.

*

BUDAPEST – 2010-BEN INDULT ÉVFOLYAM:

január 14. (15. rész) Dogmatika I.
 február 11. (16. rész) Dogmatika II.
 március 10. (17. rész) Dogmatika III.
 április 14. (18. rész) Etika I.
 május 12. (19. rész) Etika II.
 június 9. (20. rész) Gyakorlati keresztyénség
 szeptember 8. (21. rész) Apologetika I.
 október 13. (22. rész) Apologetika II.
 november 17. (23. rész) Személyes ev. I.
 december 8. (24. rész) Személyes ev. II.

*

BUDAPEST – 2011-BEN INDULT ÉVFOLYAM:

január 14. (5. rész) Ószövetség
 február 11. (6. rész) Ószövetség
 március 10. (7. rész) Újszövetség
 április 14. (8. rész) Újszövetség
 május 12. (9. rész) Újszövetség
 június 9. (10. rész) Újszövetség
 szeptember 8. (11. rész) Biblika teológia I.
 október 13. (12. rész) Biblika teológia II.
 november 17. (13. rész) Hermeneutika I.
 december 8. (14. rész) Hermeneutika II.

*

BUDAPEST – 2012-BEN INDULÓ ÚJ ÉVFOLYAM:

szeptember 8. (1. rész) Ószövetség
 október 13. (2. rész) Ószövetség
 november 17. (3. rész) Ószövetség
 december 8. (4. rész) Ószövetség

*

BUDAPEST – 4. ÉVFOLYAM – PÉCELI HELYSZÍNNEL:

szeptember 8. – Egyháztörténelem
 október 13. – Egyháztörténelem
 november 10. vagy 24. – Egyháztörténelem
 december 8. – Egyháztörténelem

*

A budapesti bibliaiskola más, kihelyezett tanfolyamoktól eltérő feltételekkel működik, ezért kérjük, hogy aki ezen a tanfolyamon szeretné pótolni elmaradását, az mindenképpen előzetesen egyeztessen

Csapkovics Bertalan bibliaiskolai munkatársunkkal!
 (tel.: 06-30/757-1873, e-mail: info@bpbibliaiskola.hu)

BIBLIAISKOLAI TANFOLYAM

(2012. január-december)

BÉKÉS MEGYE (VÁLTOZÓ HELYSZÍNNEL):*Szervező:* Pentaller Attila, tel.: 06-20/549-5457

február 4. (13. rész) Hermeneutika I.
 március 31. (14. rész) Hermeneutika II.
 május 12. (15. rész) Dogmatika I.
 szeptember 15. (16. rész) Dogmatika II.
 október 13. (17. rész) Dogmatika III.
 november 17. (18. rész) Etika I.

*

DEBRECEN:*Szervező:* Szegedi Kálmáné, tel.: 06-30/618-0633

január 28. (14. rész) Hermeneutika II.
 március 31. (15. rész) Dogmatika I.
 május 19. (16. rész) Dogmatika II.
 szeptember 8. (17. rész) Dogmatika III.
 október 13. (18. rész) Etika I.
 november 24. (19. rész) - Etika II.

*

MISKOLC:*Szervező:* Tima László, tel.: 06-20/588-9808

január 21. (7. rész) Újszövetség I.
 március 3. (8. rész) Újszövetség II.
 május 26. (9. rész) Újszövetség III.
 szeptember 15. (10. rész) Újszövetség IV.
 október 20. (11. rész) Biblika teológia I.
 december 1. (12. rész) Biblika teológia II.

*

TATABÁNYA:*Szervező:* Lázár Sándorné, tel.: 06-30/754-6350

január 28. (17. rész) Dogmatika III.
 március 10. (18. rész) Etika I.
 május 19. (19. rész) Etika II.
 október 6. (20. rész) Gyakorlati keresztyénség

*

MÁTÉSZALKA:*Szervező:* Dr. Makrai Tibor, tel.: 06-30/626-3145

január 28. (3. rész) Ószövetség III.
 március 31. (4. rész) Ószövetség IV.
 május 26. (5. rész) Ószövetség V.
 szeptember 15. (6. rész) Ószövetség VI.
 október 20. (7. rész) Újszövetség I.
 december 1. (8. rész) Újszövetség II.

*

SZÉKESFEHÉRVÁR: ÚJ TANFOLYAM!*Szervező:* Somogyiné Gyüre Mária, tel.: 06-30/418-5349

február 18. (1. rész) Ószövetség I.
 április 28. (2. rész) Ószövetség II.
 június 2. (3. rész) Ószövetség III.
 szeptember 29. (4. rész) Ószövetség IV.
 november 24. (5. rész) Ószövetség V.

A tanfolyamra mindig a megnevezett szervezőnél kell jelentkezni. A kihelyezett tanfolyamokra a résztvevők bejárnak, és mindenki önellátó.

Kedves Fiatal Barátunk!

Nem tudod még, hol töltöd idén a Szilvesztert?

Mi már tudjuk: Pécelen!

A Biblia Szövetség péceli székháza ez évben már sokadik alkalommal ad otthont ifjúsági szilveszteri programnak.

Ha voltál már korábban közöttünk, akkor tudjuk, hogy számíthatunk rád, ha még nem, akkor legfőbb ideje, hogy eljőjj!

Ha elmúltál 15 és nem vagy még 30, akkor közöttünk a helyed!

Számíthatsz a jó hangulatra, változatos játékokra, virslire, sütire, éjfél előtt áhítatra, majd további programokra – mi minden feltételt biztosítunk, ami ahhoz szükséges, hogy az év utolsó éjszakáját keresztyén szellemiségben,

baráti közösségben, új emberekkel is megismerkedve, vidáman tölthesd el.

Igény szerint az épületben éjszakai szálláslehetőséget biztosítunk.

Mivel a lakószobák száma véges, kérünk, hogy az erre vonatkozó igényedet minél hamarabb jelezd felénk (és hozz hálózásokat!).

A közös program december 31-én 18 órakor kezdődik.

Ha szívesen lennél velünk ezen az éjszakáján, akkor írd egy e-mailt a saját és esetleg barátaid nevével s részvételi szándékotok feltüntetésével a **bsz@bibliaszov.hu** címre, vagy keress bennünket telefonon a **+36-28-452-334** számon!

Kérjük, hogy ne felejts el hozni egy tál sütit,
s – ha befér a tatyódba – egy flakon üdítőt is!

Várja jelentkezésedet

a szervező csapat

A BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET ELŐFIZETÉSE 2012-RE

Tisztelettel tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a 2012. évben folyóiratunk ára változatlan, azaz 350,- Ft/pld.

Az előfizetés árát a megnövekedett postai és nyomdai költségek ellenére sem emeljük, ezzel is segítve, hogy minél többen olvashassák.

ELŐFIZETÉS: Magyarországi terítésre 540 Ft/példány, illetve **2.200 Ft/év**
(legalább tíz példány esetén 2.000 Ft/év/példány)

KÜLFÖLDRE – európai országokba: 4.500 Ft/év; – egyéb országokba: 5.600 Ft/év

*

Előfizetéseket a folyóirathoz mellékelt ÉBA utalványon, illetve az alábbi folyószámlára fogadunk:

Ébredés Alapítvány 11742331-20003610

Továbbra is kérünk támogató előfizetést, ami segítséget jelent ahhoz, hogy a hazai és határon túl élő testvéreink, akik nem tudják vállalni ezt a terhet, továbbra is hozzájussanak lapunkhoz. Névre szóló támogatásnál írják rá a csekkre a kedvezményezett pontos nevét és címét. Ennek hiányában a „külföld” megjelölést használják!

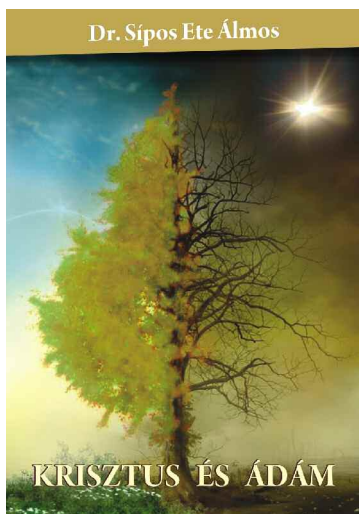
(Kiadó)

A fiatalok péceli, őszi találkozásán kihasználtuk az őszi ajándék napsugarait is. Sokat játszottunk, kolbászt sütöttünk és beszélgettünk Álmos bácsi szabad akaratról tartott előadásáról

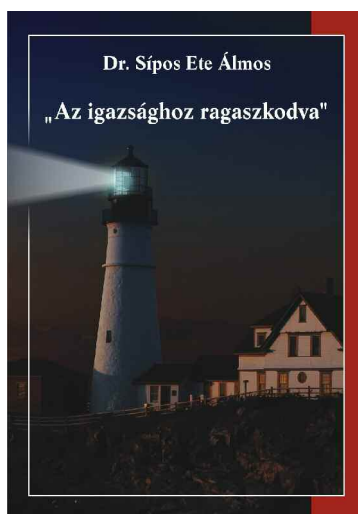
AJÁNLJUK AZ ÉBREDÉS ALAPÍTVÁNY ÚJ KIADVÁNYAIT

Dr. Sípó Ete Álmos: **Krisztus és Ádám**

A Biblia egyik fontos öröme az, hogy a bűnös ember, annak ellenére, hogy éne megromlott, kapcsolatba kerülhet a büntelen és egyedül jó Jézus Krisztussal. A kapcsolat neve: hit. A Biblia szerint Jézus szívünkbe, életünkbe fogadása mindig hit által történhet. Aki Jézust hit által befogadja, azaz szavának hitelt ad és neki engedelmeskedik, abban az emberben lakozást vesz a Szentlélek által Jézus Krisztus. A szerző egyik legújabb kötete Isten és az ember kapcsolatáról szól, és arról, hogy aki befogadja és megismeri őt, annak miként változik meg az élete.

Ára: 390 Ft

Dr. Sípó Ete Álmos: **„Az igazsághoz ragaszkodva”**

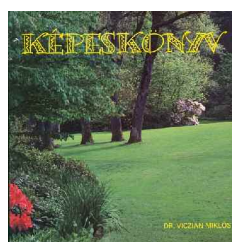
A kötet számadás arról, hogy a szerző, több évtizedes biblia-tanulmányozása, valamint lelkipásztori szolgálatának kudarc-sikerei során végül milyen bibliai igazságok hangsúlyozását tartja fontosnak ahhoz, hogy az ígértetés szolgálata és a keresztyén ember személyes lelki élete megújuljon, fejlődjön.

Írását végigkíséri az a gondolat, hogy a Krisztus-követés minden keresztyén embert arra az alázatra kötelezi, hogyha őt valaki a Bibliából jobbra tanítja, annak kész legyen engedni.

Ára: 500 Ft

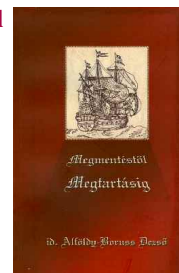

Korábban megjelent kiadványainkból:

Dr. Viczián Miklós: Képeskönyv **Ára: 500 Ft**

Id. Alföldy-Boruss Dezső: **Megmentéstől** **megtartásig** **Ára: 450 Ft**

Egypercesek (hét- **kezdő gondolatok)** **Ára: 500 Ft**

Bálint Józsefné: **Ajándék-kísérő** **Ára: 500 Ft**

Rendeljen postán, telefonon vagy interneten!

Cím: 2119 Pécel, Kálvin tér 2/B; Tel./Fax: (28)452-334
Internet: www.bibliaszov.hu; E-mail: imargit@bibliaszov.hu

A Biblia és Gyülekezet című folyóiratra a 11742331-20003610 számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Az előfizetési díj 2012-ben: belföldre: 2.200,- Ft/év; (2.000,- Ft/pld. 10 pld. felett); külföldre: - európai országokba: 4.500,- Ft/év;
- egyéb országokba: 5.600,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 350,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címen
Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: Szabó László

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: Dr. Sípó Ete Álmos; szerkesztő: Dr. Mikolicz Gyula; rovatok: Cseri Kálmán, Sípó Ete Zoltán, Dr. Mikolicz Gyula, Margit István;
címlap fotó: Mikolicz Ákos; fotók: Baksai-Szabó Tamás, Kiss Attila, Mikolicz Gyula, Sereg Krisztián; tördelés: Horváth Mária

(Kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza!)

Nyomtatás: M és M Goldprint Kft. 1107 Bp., Mázsa u. 3. – HU-ISSN 0866-2932